

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

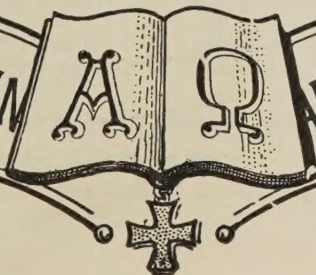
Α
Ρ
Ι
Θ
Μ

106

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία καὶ ὁ Ἱερ. Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Scranton, Pa.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Ten Cents a Copy
Vol. V. No. 106. — June 1, 1939.
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Ἐγκεκριμένα Σχολικὰ Βιβλία διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΟΥ, Τεύχος Α'. — Ἐκδοσις Δευτέρα, ἐπὶ ἐξημέρῳ μετὰ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρόμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιοῦντων τοῦτο διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Μετὰ γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Ἐἵνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπιτηδὲς χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσῆχθη ἤδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπὶ ἐξημέρῳ καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τῶν ὅλων σελίδας, μετὰ 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρόμους εἰκόνας, ἐπιτηδὲς σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΟΥ, Μέρος Β'. — Δευτέρα Ἐκδοσις 1939 Ἐπὶ ἐξημέρῳ καὶ βελτιωμένη. Ἐἵνε τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωσμάριον διὰ τὰ παιδιὰ μας. Μετὰ γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικὴν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας πού ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρασ—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἐορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ δ ἡ γ δ ς σ υ μ π ε ρ ι φ ο ρ ᾶ ς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἓν βασικὸν δίδαγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον μετὰ ὥραϊα μεγάλα γράμματα, ὥραϊαν εἰκόνα ἐπιτηδὲς σχεδιασθεῖσαν, καὶ εἰκόλον ποιηματικὴν ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἐκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρόμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

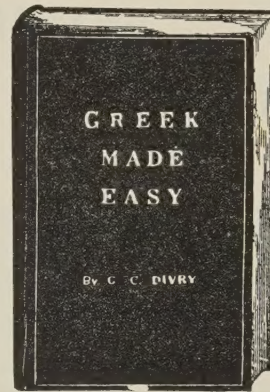
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Ἐκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικῶν διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Ἐἵνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην, οὔτε ἀρχαῖζουσιν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὥραϊα γράμματα πρὸς εὐκόλιαν τῶν μαθητῶν πού μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουσιν. Τὸ ἀπλοῦς, λιαν διηγηματικὸν ὅρος τοῦ, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων πού περιέχει, καθιστοῦσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξῆχως ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώνων λέξεων, ἔθνικα ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκόλιαν τοῦ διδάσκοντος. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μετὰ 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Ἐκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ. Τάξεως. Μετὰ διηγηματικὸν ὅρος, γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ῥεόνσαν—οὔτε ἀρχαῖζουσιν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μετὰ τρόπον πού ὁ μαθητὴς νὰ μαθηθῇ μετὰ εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἑνδοξὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Ἐκ τῶν τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνικα ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μετὰ 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ, Βιβλία Α' καὶ Β'. — Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ἓνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μετὰ πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἔθνικα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

*Ὅλα τὰ ἄνω βιβλία εἵνε ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Γράψατε εἰς τὰ Ἐκδοτ. Καταστήματα:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

GREEK MADE EASY

A SIMPLE UP-TO-DATE
MANUAL FOR SELF-
STUDY AND SCHOOL
INSTRUCTION.

Ἐἵνε ἡ μόνη ἀπλή καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀγγλοφόνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ ὀλίγων μηνῶν χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, πού ἐπαυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἐἵνε εὐκολωτάτη—ἀπλή, πρακτικὴ καὶ εὐμέθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὐκόλους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολωτέρας καὶ ὀλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι' ἀπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριθεῖς προφορὰν ἐκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι' Ἀγγλικῶν χαρακτῆρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθῃ Ἑλληνικὰ μετὰ τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

“GREEK MADE EASY” was written especially for the wives and children of Greek Americans wishing to learn Modern Greek, and for those who wish to teach this language. It is SIMPLE, PRACTICAL, METHODICAL—very EASY TO STUDY. Anyone can learn Greek with this unique Method. The pronunciation of Greek words is given in their English equivalents. The elements of Greek grammar are taught by simple words and phrases. The English meaning is given alongside every Greek word and sentence. The student begins from the most useful words and phrases of every day conversation and gradually advances to the harder and less useful elements of speech and grammar. Indeed, he begins to speak Greek from the very first lesson. — Price \$1.50.

Τιμᾶται \$1.50. Ζητήσατέ τὴν ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα μετὰ τὸ ὄνομα «GREEK MADE EASY», καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν βιβλία ἀκατάλληλα. Γράψατε εἰς τοὺς ἐκδοτάς:

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. 'Αριθ. 106.

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

1 ΙΟΥΝΙΟΥ, 1939

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΗΤΗΣ

ΕΑΝ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰς προσπάθειάς τὰς ὁποίας καταβάλλουν τὰ ἄτομα σήμερον συνολικῶς, θὰ σχηματίσωμεν ἀσφαλῶς τὴν γνώμην ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπεγνωσμένως ἀγωνίζεται νυχθημερὸν πῶς καλύτερον νὰ ικανοποιήσῃ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τοῦ σώματός του. Δὲν σκέπτεται ἄλλο παρὰ πῶς ἀσφαλέστερον νὰ ἀπολαύσῃ τὰ πρόσκαιρα καὶ τὰ μάταια, ὡσὰν ὁ μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς του νὰ εἴναι αἱ ἀπολαύσεις καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἔχει τελείως λησμονήσει ὅτι ὁ Θεὸς ποὺ ἐδημιούργησε τὸ σύμπαν ἐκ τοῦ μηδενὸς καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν πλανήτην αὐτὸν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πλήθους τῶν δημιουργημάτων του ὅλων, ἀσφαλῶς θὰ φροντίσῃ πολὺ περισσότερον διὰ τὸν βασιλέα τῆς γῆς, διὰ τὸ τελειότερον τῶν δημιουργημάτων Του, διὰ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ οὕτως τὸν προορισμὸν του πλήρως καὶ τελείως.

Ἐλησμόνησεν ὁλοσχερῶς ὅτι ὁ Θεός, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, δὲν εἶναι μόνον Δημιουργὸς καὶ Πλάστης, ἀλλὰ καὶ Προνοητὴς καὶ Συντηρητής. Καὶ τὸ ἀποδεικνύουν τοῦτο πολλὰ γεγονότα τῆς ζωῆς αὐτῆς καθὼς καὶ ἡ πεῖρα τῶν ἀνθρώπων.

Θεὸς Δημιουργὸς καὶ Προνοητὴς πρέπει ἐν τούτοις νὰ ἀποτελοῦν μίαν μόνην ἀδιαχώριστον ιδέαν· πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸν κεντρικὸν ἄξονα γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον διαρκῶς νὰ περιστρέφονται αἱ ἐλπίδες καὶ οἱ πόθοι τοῦ θρησκευόντος ἀνθρώπου. Πρὸς Αὐτόν, ὡς πρὸς ἀληθινὸν πατέρα, πρέπει νὰ στρέφεται ἐξακολουθητικῶς ἐνθυμούμενος πάντοτε καὶ τοὺς ἐπιγραμματικὸς ἐκείνους λόγους τῆς Ἀγίας Γραφῆς:—«μὴ μερμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσθε». (Ματθ. στ' 25).

Καὶ ὅμως ὁ ἄνθρωπος λησμονεῖ ὅλα αὐτά· ἀφήνει τὸν ἑαυτὸν του νὰ παρασύρῃται ἀπὸ τὴν ὕλην νομίζων ὅτι θὰ ζήσῃ αἰωνίως ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς. Ἀπομακρύνεται καθ' ἡμέραν συστηματικῶς καὶ προμεμελετημένως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπορροφώμενος ὁλοὲν ἀπὸ τὰ

ἐφήμερα ἀγαθὰ. Νυχθημερὸν ἀγωνίζεται καὶ μοχθεῖ πῶς νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του περισσότερα πάντοτε γῆϊνα, ὑλικά πλεονεκτήματα.

Δαπανᾷ τὴν ζωὴν του ὀπισθεν πόθων ματαίων, οἱ ὁποῖοι διαρκῶς καὶ γεννοῦν ἄλλους πόθους κοσμικοὺς πάντοτε. Ἀπιστῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ἢ ὁποία διδάσκει ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε Δημιουργὸς καὶ Προνοητὴς δουλεύει εἰς τὴν ὕλην, ὑποχείριος εἰς τὰς κοσμικὰς καὶ σατανικὰς ἐπιθυμίας. Αἱ διὰφοροὶ μέρειναι τοῦ βίου παρέσυραν αὐτὸν καὶ κατόρθωσαν νὰ τὸν παραπείσουν ὅτι ἡ πραγματικὴ του ἐλπίς δὲν εὐρίσκεται ἄλλου πού, ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, τῆς κερδοσκοπίας καὶ τῶν σαρκικῶν ἀπολαύσεων.

Ποτὲ δὲν θέλει νὰ ρίψῃ βλέμμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν ἢ ὁποία ἀδιαφεύστως διδάσκει, ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ ἐφήμερα ἀγαθὰ διὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἐπάλαισεν ἀπεγνωσμένως, τίποτε δὲν ἀπέμεινεν εἰς τὸν ροῦν τῶν χρόνων. Ὅλα, τὸ ἕν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐρρίφθησαν εἰς τὸν βυθὸν τοῦ χρόνου καὶ οὔτε κἂν τὸ πέρασμά των ἐσημείωσεν ἡ ἱστορία.

Ἐὰν ὅμως ἐπισταμένως μελετήσῃ ὁ ἄνθρωπος, θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὅλοι ὅσοι παρεδόθησαν εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἀπολαύσεις, ὅλοι ὅσοι ἐδούλευσαν εἰς τὰ σαρκικά πάθη καὶ τὰς ματαίας ἐπιδείξεις, ὅχι μόνον δὲν ἐκέρδισαν τίποτε, ἀλλὰ καὶ ἐδοκίμασαν ἐξ αὐτῶν τὴν πικρίαν, τὴν ἀπογοήτευσιν, τὴν ἀπελπισίαν. Ἐχομεν ἀφθονα παραδείγματα περὶ τούτου ἐκ τῆς ἀρχαίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας.

Δυστυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναφανδὸν βλέπομεν ἀνθρώπους καταδαπανῶντας τὴν ζωὴν αὐτῶν—διὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ὑπόλογοι καὶ διὰ τὴν ὁποίαν θὰ λογοδοτήσουν κάποτε—εἰς τὰ πρόσκαιρα καὶ ἐφήμερα πράγματα. Μετέρχονται ὅλα τὰ μέσα, θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα, διὰ νὰ ικανοποιήσουν τὸ ἐγὼ των μόνον, διὰ νὰ κορέσουν τὰ πάθη των. Αὐτοὺς εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς των, τὸν ὁποῖον δὲν ἐννοοῦν νὰ μεταβάλλουν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον.

Ἀναζητοῦν τὴν εὐτυχίαν ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ μόνον αὐτῆς ὑπάρχει. Κινοῦνται ὀπισθεν αὐτῆς διὰ νὰ τρυ-

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Μ. ΒΑΣΙΛΑΔΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Ὁ μεταστὰς δεσπότης Προεδύτερος ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ, ἐτελείωσε δὲ τὰς θεολογικὰς του σπουδὰς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἰερῶθεις ἐνωρίτατα ὑπηρέτησε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἡμιδυν ὀχρὸν αἰῶνα. Ὅχι μόνον ὡς Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ὑπῆρξεν ἄξιος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνθρώπος καὶ ὡς κοινωνικὸς παράγων διεκρίθη.

Τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς ἐξυπηρέτησεν ἐπὶ 30 διηνεχῆ ἔτη καὶ πλέον, ἐφημερεύσας μὲ ζῆλον καὶ ἐργατικότητα ἐπαυτετὴν εἰς διαφόρους Ἑνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀποδεικνύει ἐνάρετος καὶ ζηλωτὴς Κληρικὸς καὶ Λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου.

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ἀπουσιάζοντος εἰς Καλιφόρναν, τὴν γενρώδημον Ἀκολουθίαν τοῦ μεταστάντος ἐτέλεσαν οἱ ἐκτελέσται τοῦ τῆς περιφέρειᾳ ἐν Σινδινάτι, Ο. Τὴν ἐκδοίαν παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς τῆς αὐτόσε προσδευτικῆς Παροικίας καὶ πλείστοι ὅτιοι καὶ γνωστοὶ τοῦ μεταστάντος ἀπὸ διαφόρων ἄλλας Κοινοτήτας.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Μ. Βασιλά, Οἰκονόμου, ἐκθρᾶζομεν καὶ δημοσίᾳ τὴν λύπην μας καὶ τὰ θερμὰ ἐυλαπτητήριά μας.

Ἔστω αἰώνια ἡ μνήμη αὐτοῦ.

γῆσουν εἰς τὸ τέλος τὰς θλίψεις καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Νομίσαντες ὅτι θὰ γίνουν ἐλεύθεροι, φέρουν εἰς τὸν λαὸν τὸν βαρύτερον τῶν ζυγῶν, γενόμενοι σκλάβοι εὐτελεῖς. Ἀπὸ τῆς ωραίας θέσεως τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἐλαττωθέντος «βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους», μετέπεσαν εἰς τὴν θέσιν τοῦ κτήνους.

Ὡ! ὁπόση μεγίστη καὶ ἀνυπολόγιστος ἦτο καὶ εἶνε ἡ ζημία τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων τούτων εἰς τὴν ὁποίαν ἀτυχῶς ἀνήκουν ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον! Ἡ ψυχὴ των, ἡ καθ' ὁμοιότητα Θεοῦ γενομένη, ἀπεγυμνώθη πλήρως ἀπὸ τὰς θείας τῆς ιδιότητος καὶ ἐξησφάλισε τὴν αἰώνιαν καταδίκην καὶ τὸν αἰώνιον θάνατόν της.

Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶνε πλέον καιρὸς νὰ ἀνακρούσωμεν πρῶμιναν. ἀφίροντες τὸν ἑαυτόν μας εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὅποιος δὲν εἶνε μόνον Δημιουργός, ἀλλὰ καὶ Προνοητὴς ὅλων μας; Δὲν νομίζομεν ὅτι Αὐτός, ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας, θὰ δώσῃ εἰς ὅλους μας τὰς μεγαλυτέρας εὐχαριστήσεις καὶ τὰς αἰωνίους ἀπολαύσεις, ἀφοῦ Αὐτός εἶνε ἡ χαρὰ καὶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς ὅλων τοῦ κόσμου; Διατὶ ἀμελοῦμεν τὸσον νὰ ὑποταχθῶμεν πλήρως καὶ ἀνεπιφυλάκτως ὑπ' Αὐτόν, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ Δημιουργός καὶ Προνοητὴς μας;

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΡ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΡΟΜΦΡΕΤ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥΤΟ

Π ρ ὀ ς

Τοὺς Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους, τὰ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων, Φιλοπτ. Ἀδελφοτήτων, Ὁργανώσεων καὶ Συλλόγων καὶ τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Ἐφορεία τῆς Προπ. Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, προάγεται, ἐν ἀγαλλιάσει ἀπὸ τὴν εὐτυχὴ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς ταύτης:

1) Νὰ εὐχαριστήσῃ ὀλοφύχως πάντας ὑμᾶς, τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Τύπον, τοὺς Εὐεργέτας, Δωρητάς καὶ Συνδρομητάς τῆς Σχολῆς.

2) Νὰ ἀναγγεῖλῃ, ὅτι ἡ Τελετὴ τῶν Ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς θὰ λάθῃ χώραν τὴν 11ην Ἰουνίου, Κυριακὴν.

καὶ 3) Νὰ ἐπαναλάβῃ, ὅτι ἐφέτος θὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἄλλοι τριάκοντα (30) νέοι μαθηταί, διὰ τὴν Α'. Τάξιν, ὡς ἐδημοσιεύσαμεν καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἐ. ἔ.

Οἱ ὑποψήφιοι μαθηταὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀπόφοιτοι τοῦλάχιστον HIGH SCHOOL Ἀμερικανικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου, ἡ δὲ ἡλικία των δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 23 ἔτη.

Αἱ σπουδαὶ καὶ ἡ συντήρησις τῶν Μαθητῶν παρέχονται ἀπὸ τὴν Σχολὴν ΔΩΡΕΑΝ.

Καλοῦμεν ὅθεν τριάκοντα νέους μαθητάς διὰ τὸν ἐρχόμενον Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους τούτου.

Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ ἕως τέλους Ἰουλίου, ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, 25-19 30th Drive, Long Island City, N. Y.

Παρακαλοῦμεν τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερατικούς Προϊσταμένους ὅπως ἀναγνώσωσι τὴν παρούσαν ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ ἀποστείλωσιν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἀπὸ τοὺς πνευματικούς αὐτῶν τροφίμους.

Μετ' ἀγάπης πολλῆς,

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Π. ΛΑΔΑΣ

Ἐνισχύσατε τὸ Περιοδικὸν τοῦτο. Ἐγγράφατε συνδρομητάς καὶ τοὺς φίλους ἢ συγγενεῖς σας ἐνταῦθα ἢ ἐν τῇ πατρίδι. Εἶνε τὸ καλλίτερον δῶρον.

Γράφατέ μας

ORTHODOX OBSERVER

2519 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΤΑ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙΑ

Είναι γραφικά τὰ ἐξωκκλήσια. Είναι ταπεινά μνημεία μιᾶς ὑψηλῆς ιδέας. Ἐκδήλωσις μιᾶς θαθεῖας καὶ πλουσίας θρησκευτικότητος, θερμῆς καὶ εὐλικρινοῦς ἀγάπης πίστεως. Καρπὸς καρδιῶν εὐγενικῶν καὶ ἀκραιφνῶς χριστιανικῶν. Ἔργα πού τιμοῦν τοὺς πιστοὺς ἰδρυτὰς των.

Σπαρμένα στὴν ἄγρια ἐξοχὴ δίδουν μιὰ ἐξαιρετικὴ χάρι καὶ ἡμερότητα στὴ φύσι, τὸ μεγάλο αὐτὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ. Κυριαρχοῦν σὲ κάθε ὑπερήφανη βουνοκορφή. Πλαγιάζουν σὲ κάθε ὄμορφη βουνοπλαγιά. Κοιμούνται ἡσυχά κάτω ἀπὸ τὴν παχειὰ σκιά τῆς πυκνοφυτευμένης ρομαντικῆς λαγκαδιᾶς. Μέσα στὴν ἐρημιὰ καὶ τὴν ἀγριὰδα τῶν βουνῶν δίνουν μιὰ γλυκεῖα παρηγοριά, μιὰ πρωτότυπη γοητεία, μιὰ δολύμνια ὁμορφιά. Στ' ἀντίκρουσμά τους ὁ κουρασμένος ζευγολάτης ἀντλεῖ πίστι γιὰ τὸ ἔργο του, ξεχνώντας τὴν ἡμερησίαν κούρασι. Ὁ ὀλομόναχος μέσα στὰ σκοτεινὰ δάση τσοπάνος χαρὰ καὶ ἀσφάλεια. Δὲν ἀνησυχοῦν, γιὰτι ἔχουν ἀκράδαντη πίστι στοὺς ἅγιους, γιὰ τοὺς ὁποίους στήθηκαν τὰ ἐκφραστικὰ αὐτὰ μνημεία τῆς λαϊκῆς πίστεως καὶ εὐλαθείας.

Τὰ ἐξωκκλήσια! Ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ πλούσια κληρονομία τῶν προγόνων μας. Τὰ πολλὰ αὐτὰ δείγματα ἐνὸς ἀνώτερου θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ γενναία παρακαταθήκη τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀγάπης. Τὰ ἐξωκκλήσια πού ἤκουσαν τὴν γεμάτη ἀπὸ παράπονο φλογέρα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ αἰδίου τσοπάνου. Τὴν ὀλόφυγχι προσευχὴ τοῦ ταπεινοῦ. Τὴν ἐξομολόγησι ψυχῶν πονεμένων, πού ἡ μοναξιά καὶ ἡ μυστικὴ σιγαλιὰ τοῦ ἐξωκκλησιῶν τὰς τράβηξε χωριστὰ στὴ θερμὴ καντήλα νὰ τὰς ἀνακουφίσῃ, νὰ μερισιῇ τὸν σκληρὸ πόνο, πού σὰν ὑποὺλο σαρὰκι κατατρώγει.

Πόσες χαρούμενες καὶ ζωηρὲς ἐντυπώσεις δὲν μοῦ φέρεται στὸ νοῦ ἢ ἱερὴ αὐτὴ λέξι! Πόσες ἀθῶες διασκεδάσεις! Πόσα γέλια! Μὰ καὶ πόση θερμὴ καὶ αἰδολὴ ἀγάπη δὲν πλημμυρίζει τὴν ψυχὴ μου! Μὲ νοσταλγία τὰ θυμῶμαι καὶ στὴ θύμησί τους μόνο σκιρτᾷ ἡ καρδιά μου ἀπὸ δυνατὴ χαρὰ. Μακρυνὰ τώρα στὴν ἄχαρη ξηνητεία, σὰν μιὰ ὀπτασία ἀπέραντης εὐτυχίας περνοῦν ὅλες οἱ εὐχάριστες εἰκόνες μιᾶς ὑπέροχης ζωῆς, πού χρωστοῦν τὸν ζωηρὸ χρωματισμὸ τους στὰ πανηγύρια. Τὰ πρωινὰ εὐθῆμα ξεκινήματα τῶν πανηγυρίζοντων γιὰ τὰ μακρυνὰ καὶ ἐξοχικὰ ἐξωκκλήσια. Οἱ χαρωπὲς φωνοῦλες τῶν παιδιῶν. Ἡ μ' ὅλη τὴν μεγαλειώδη ἀπλότητα θεῖα λειτουργία πού ἔχει τὴν δύναμι νὰ παρακινή τὴν ψυχὴ σὲ μιὰ ἐνδόμυχη καὶ ὀλόφυγχι προσευχή, σὲ μιὰ θεϊκὰ σωκρατικὴ ἔκστασι, σ' ἓνα πυθαγόρειο μυστικισμό. Ἡ μεγάλη ὄρεξι καὶ ἡ εὐδιάθετη καὶ σεμνὴ διασκεδάσις. ὦ! ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπλὰ καὶ ὁμορφα ἔθιμα πόσο δὲν με κάνουν νοσταλγὸ τους! Ὅλες αὐτὲς οἱ εὐφρόσυνες ἀναμνήσεις σὰν πυρωμένα φίδια τσιμποῦν τὴν ξηνητεμένη μου καρδιά. Ἡ νοσταλγία μοῦ ἀφίνει ἓνα παχὺ καὶ ὀλόπιχρο κατακάθι στὰ βάθη τῆς νοσταλγικῆς ψυχῆς μου.

Μιὰ πὺδ προσεκτικὴ καὶ βαθύτερη ἐξέτασι τοῦ ἐθίμου τῆς κοινῆς τραπέζης πού στρώνεται στὰ πανηγύρια θὰ καταλήξῃ στὸ ἀναμφισβήτητο συμπέρασμα: Τὸ ἔθιμο αὐτὸ εἶναι «αἱ ἀγάπαι» τῆς πρώτης χριστιανικῆς ἐποχῆς συνεχιζόμεναι. Τὰ κοινὰ δηλαδὴ δεῖπνα πού ἔκαμαν οἱ πρῶτοι

χριστιανοὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ μαζί με τὴν θεῖα εὐχαριστία. Τὸ ἴδιο σύστημα. Ὁ ἴδιος σκοπός:—ἡ καλύτερη ἀλληλογνώρισις τῶν «ἀδελφῶν». Ἡ στενότερη ἐπαφή. Ἡ πλουσία σὲ φιλανθρωπικὰ ἔργα ἀγάπης. Σύστημα:—τὸ ὁμαδικό. Τὸ κοινόβιο γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦσω ὅρο μοναχικό. Τὸ πὺδ ἀρμόδιο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι ἐνὸς τέτοιου ἱεροῦ, ὑψηλοῦ καὶ ἀνθρωπιστικωτάτου σκοποῦ. Γιὰτι στὴν ὥρα τῆς μεγάλης χαρᾶς, τῆς συνεστιάσεως ὁ ἀνθρώπος γνωρίζεται καλύτερα. Κι' ἔτσι κρούονται οἱ ἀρμονικὲς χορδὲς τῆς καρδιᾶς μας, γιὰ νὰ συνθέσουν τὸν ἀθάνατο ὕμνο τῆς ἀγάπης, ἀλληλεγγύης καὶ βοηθείας.

Ὁ σκοπὸς ἅγιος, ἱερός, ἀλτρουϊστικός. Δυστυχῶς ὅμως τὸν παραβλέψαμε. Τὸν περιφρονήσαμε, γιὰ νὰ τὸν καταντήσουμε σκοπὸ ἄσκοπο, χωρὶς κανένα περιεχόμενο, κενό, ἄχρηστο. Γιὰτι ἐκτός ἀπὸ μιὰ ἀπλὴ φιλοξενία στὸ τραπέζι τῶν πανηγυριστῶν, κανένα ἄλλο ἀνώτερο σκοπὸ δὲν ἐξυπηρετοῦν τὰ ἐξωκκλήσια σήμερον. Ἐνῶ μ' ὀλίγη καλὴ καὶ ἀνιδιοτελεῖ θέλησι, με συστηματικὴ δουλειὰ, με ὁμαδικὴ φροντίδα θὰ ἠμποροῦσαν νὰ γίνουν ἢ ἀνακούφισι τῶν πτωχῶν, ἢ περιποίησι τῶν ὀρφανῶν. Τὰ φυτώρια τῶν χριστιανικῶν δένδρων με καρποῦς τὴν φιλανθρωπία καὶ τὴν ἐλεημοσύνη. Θὰ ἠμποροῦσαν ἀκόμα νὰ δώσουν μιὰ δημιουργικὴ ὠθησι στὴ πνευματικὴ μας ζωή. Τὰ ἐξωκκλήσια εἶναι ἓνας ἀνεκμετάλλευτος θησαυρός.

Γ. ΒΑΣΙΛΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ ἐργασία εἶνε πηγὴ μεγάλων σκέψεων πάντοτε.

Τὸ μεγαλεῖον μιᾶς πόλεως δὲν ἔγκειται εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα κτίρια, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑψηλοὺς τῷ πνεύματι καὶ τῇ καρδίᾳ πολίτας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐν ταῖς Δυτικαῖς Πολιτεῖαις ὁμογενῶν ὅτι ὁ Αἰδεσιμ. Γεώργιος Μυστακίδης, ὑπὸ διεύθυνσιν 620 N Street, Sacramento, Cal., εἶναι ἀρμοδιῶς ἐξουσιοδοτημένος ὅπως εἰσπράττῃ συνδρομὰς τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν καὶ ἐγγράφῃ νέους συνδρομητὰς πρὸς δολλ. δύο ἐτησίως. Ὁ ἴδιος εἶνε ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1939 ἐφωδιασμένος καὶ μετὰ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ἀθανασίου Π. Θεοδορίδου,
Μουσικοκρίτου καὶ Διοργανωτοῦ
Ἐκκλησιαστικῶν Χορωδιῶν

ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΜΑΣ ΧΟΡΩΔΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Μὲ ἐνδιαφέρον πολὺ μελετήσας τὴν ὥραίαν περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Τροπαρίων διατριβήν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν τῆς 1ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἔκδοσιν τοῦ ἀγαπητοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ», καὶ κάτωθεν τῆς διατριβῆς ταύτης παρατηρήσας τὴν σημείωσιν τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ Περιδικτοῦ, «ὅτι τοῦτο ἔχει ἀνοικτὰς τὰς στήλας του εἰς λογίους, οἱ ὅποιοι θὰ εἶχον τὸν καιρὸν καὶ τὰ μέσα νὰ γράψουν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος», γράφω ἐπὶ τοῦ θέματος περὶ τῆς Βυζαντινῆς μας Φιλολογίας καὶ Μουσικῆς. Τοῦτο δὲ κάμνω μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δώσω καὶ ἐγὼ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου, μίαν ὥθησιν εἰς τὸ νὰ ἐπέλθῃ περισσότερα βελτίωσις καὶ εἰς τὸ νὰ γεννηθῇ ζωηρότερον ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Χορωδιῶν ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς νέας μας γενεᾶς.

Εἶναι ὁμολογουμένως πολὺ ἐνθαρρυντικὸν διὰ τοὺς καταγινόμενους εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας καὶ Μουσικῆς Τέχνης εἰς τὸ ὕψος, ὅπου εὐρίσκοντο αὐταὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ ὅτι παρατηρεῖται σήμερον ἡ εὐγενὴς ἀμίλλα μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων τῆς ἡμετέρας Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως ἡ κάθε μία παρουσιάσῃ καλλιτέραν καλλιτεχνικῶς κατηγορησμένην Χορωδίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Βυζαντινῆς μας Φιλολογίας καὶ Μουσικῆς, τῶν ὥραίων καὶ γεμάτων ἀπὸ ὑψηλὰ νοήματα καὶ βαθυτάτας ιδέας Ὕμνων τῆς Θείας Λειτουργίας Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη ἀμίλλα ὅμως θὰ ἔφερε καλλίτερα καὶ λαμπρότερα ἀκόμη ἀποτελέσματα, ἐὰν ὑπῆρχεν ἀδελφικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων μας καὶ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία εἰς τὰς Χορωδίας των, ὅπως δι' ἀμοιβαίας ἀντικαταστάσεως καθ' ὠρισμένας Κυριακάς ἐξετέλουν τοὺς ἐν λόγῳ ὕμνους, ἡ μὲν εἰς τὴν μίαν ἡ δὲ εἰς τὴν ἄλλην Κοινότητα.

Διὰ νὰ εἶμαι περὶ καταληπτὸς, ἀναφέρω ὡς παράδειγμα τὸ ἑξῆς: Μέσα εἰς τὴν Νέαν Ὑδραν, ἐ. π. ὑπάρχουν ἄνω τῶν 15 Κοινοτήτων, καὶ ἐκάστη Κοινότης σήμερον ἔχει διοργανώσει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τῆς Χορωδίαν. Ἐὰν ἡ Χορωδία τῆς Κοινοτήτος «Ἀγίου Σπυρίδωνος» τῆς Ν. Υ., ἤρχετο εἰς συνεννόησιν μὲ τὴν Χορωδίαν τῶν «Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης» τοῦ Μπροῦκλιν τὴν μίαν Κυριακὴν καὶ δι' ἀμοιβαίας ἀντικαταστάσεως, ἦτοι ἡ μὲν Χορωδία τοῦ «Ἀγίου Σπυρίδωνος» μεταβαίνουσα εἰς τὸν Ναὸν τῶν «Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης», ἡ δὲ Χορωδία τῶν «Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης» μεταβαίνουσα τὴν αὐτὴν Κυριακὴν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ «Ἀγίου Σπυρίδωνος», ἐξετέλουν τοὺς ὕμνους τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ τὸ αὐτὸ

κάμνουσα καὶ μὲ τὴν Χορωδίαν τῆς δευτέρας ἢ τρίτης Κοινοτήτος τὴν ἄλλην Κυριακὴν, καὶ ἐκ περιτροπῆς μὲ ὅλας τὰς Χορωδίας τῶν ἄλλων Κοινοτήτων, θὰ ἔδιδε περισσότεραν ζωὴν εἰς τὰς κινήσεις τῶν Χορωδιῶν καὶ θὰ ἐγεννάτο ζωηρότερον τὸ ἐνδιαφέρον μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν μελῶν τῆς Νέας μας Γενεᾶς, τῆς ἀποτελούσης τὰς Ἐκκλησιαστικὰς μας Χορωδίας.

Ὁ γράφων τὴν σκέψιν ταύτην ἔχει δοκιμάσει τὸ μέσον αὐτὸ εἰς τὰς Χορωδίας τῶν Κοινοτήτων Μπώφαλο καὶ Ρότσεστερ, Ν. Υ., καὶ ἰδὼν τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τούτου, σκέπτεται νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ καὶ εἰς τὰς Χορωδίας τῶν Κοινοτήτων Βαλτιμόρης, Μδ., καὶ Φιλαδέλφειας, Πα., καὶ Οὐάσιγκτων, D. C., ἐὰν θεαίως ἐπέλθῃ συνεννόησις καὶ ἀδελφικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν κυβερνώντων καὶ ἰθυνόντων τὰς ἐν λόγῳ προοδευτικὰς Κοινότητας.

Ἐν ἄλλο μέσον τὸ ὅποιον περισσότερον παντὸς ἄλλου μέσου δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς Βυζαντινῆς μας Φιλολογίας καὶ Μουσικῆς Τέχνης εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὕψος καὶ εἰς τὴν τιμητικὴν τὴν θέσιν εἶναι καὶ τοῦτο:—Ὅπως αἱ Φιλόπρωτοι Ἀδελφότητες, καθὼς καὶ αἱ Κοινότητες, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔχουν τὰς Γενικάς των Συνελεύσεις εἰς μίαν ὀρισμένην ἡμέραν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ αἱ Κοινοτικαὶ Χορωδίαὶ ἐὰν εἶχον, ἂν ὅχι κατ' ἔτος, τοὐλάχιστον κατὰ τριετίαν τὰς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Συνελεύσεις των καὶ προγυμναζόμεναι καλῶς εἰς τὰς αὐτὰς μουσικὰς συνθέσεις τῶν ὕμνων, ἔδιδον τὰς ἐσπερίδας των ἐντὸς μεγάλων πόλεων μὲ πρόγραμμα Ἐκκλησιαστικῶν Μουσικῶν Συναυλιῶν καὶ Φιλολογικῶν ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς Ποιήσεως καὶ Μουσικῆς διαλέξεων, τότε τὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Χορωδιῶν ὅχι μόνον θὰ ἐδείκνυν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῶν Χορωδιῶν των καὶ θὰ προσήρχοντο καθ' ἐκάστην Κυριακὴν καὶ θὰ ἠσθάνοντο ὅ,τι ψάλλουν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐκανῶντο, διότι ἀνήκουν ὡς μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Χορωδιῶν.

Ὅχι μόνον τὰ μέλη τῶν Χορωδιῶν θὰ ἐμπνέοντο μὲ τέτοια αἰσθήματα, ἀλλὰ καὶ οἱ καταγινόμενοι καὶ προσπαθοῦντες εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς ἀρμονικῆς μας Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς μουσικοσυνθέται θὰ ἐνεθαρρύνοντο καὶ θὰ παρῆγον τελειότερας καὶ πολὺ σοβαρωτέρας συνθέσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ὕμνων διὰ μονωδίαν, διωδίαν, τριφωνίαν ὀκταφωνίαν καὶ πολυφωνίαν, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ Χορωδιῶν, Ὁργάνων, καὶ ἀκόμη ὑπὸ Μεγάλων Συμφωνικῶν Ὁρχηστρῶν.

Ἐχομεν, ὁμολογουμένως, ἀνεκτίμητον θησαυρὸν Βυζαντινῆς Ποιήσεως καὶ Μουσικῆς, ἀλλὰ μέχρι σήμερον τὸν θησαυρὸν τοῦτον τὸν ἔχομεν κρατῇσι ἀκαλλιέργητον καὶ κεκρυμμένον, μόλις δὲ τώρα ἠρξίσμεν νὰ κατανοῶμεν τὴν ἀνάγκην τῆς Καλλιέργειας αὐτοῦ. Συντόμως δὲ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν πρόοδον καὶ διάδοσιν τοῦ θησαυροῦ μας τούτου, ἂν, ὡς εἶπα καὶ ἀνωτέρω, ἐδίδετο εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς μας Χορωδίας ἡ εὐκαιρία τοῦ νὰ ἔχουν Γενικάς Συνελεύσεις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ καθοδήγησιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας καὶ νὰ ἐκτελοῦν προγράμματα Συναυλιῶν Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς καὶ διαλέξεων ἐπὶ τῆς Βυζαντινῆς μας Φιλολογίας καὶ Μουσικῆς Τέχνης.

Σήμερον ποὺ χαράσω τὰς γραμμὰς τῆς παρουσίας μου μελέτης ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῆς Μουσικῆς Πανηγύρεως τῆς

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΕΝΟΧΟΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΜΕΡΙΚΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝ ότι πλείστοι ὅσοι γονεῖς δὲν ἔχουν λάθει ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τῶν ἀτυχῶς. Ἀδιαφοροῦν μεγάλως, περιορίζοντες ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον των καὶ τὴν φροντίδα των μόνον εἰς τὸ σῶμά των. Φροντίζουν μόνον διὰ τὴν σωματικὴν ὑγείαν τῶν τέκνων των. Λησμονοῦν ὅμως ὅτι ἡ ἐξασφάλις τῆς ὑγείας τῶν παιδιῶν των ἀπαιτεῖ νὰ ληφθῇ μεγίστη πρόνοια καὶ διὰ τὴν ψυχὴν των ἐκτεθειμένα εἰς τὴν θανατηφόρον ἀμαρτίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαπολύονται τόσαι καὶ τόσαι σκληραὶ μάστιγες καὶ θάσανοι τοῦ σώματος. Ἀληθῶς ἡ ἀμέλεια μερικῶν γονέων εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι ἀξιοθρήνητος. Ἐνῶ κάμνουν τὸ πᾶν διὰ νὰ δώσουν εἰς τὰ τέκνα των ὅλα τὰ μέσα τῆς κοσμικῆς ζωῆς, ἐν τούτοις εἰς τὸ σημεῖον τῆς ψυχικῆς θελιτώσεως των δὲν κάμνουν μεγάλα πράγματα, ἀφήνοντες τὰ πάντα εἰς τὴν τύχην των. Ἡ εὐθύνη των ὅμως εἶναι ἐξαιρετικῶς μεγίστη καὶ ὀφείλουν πολὺ νὰ προσέξουν.

ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΕΠΤΑ ΕΤΗ

ΕΝ ΤΗ ὡραίᾳ πόλει τῆς Οὐασινγκτῶνος, ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τῆς μεγάλης ταύτης χώρας, ἐωρτάσθη τελευταίως ἡ τριακονταπενταετηρὶς τῆς ιδρύσεως τοῦ ἐκεῖ Καθολικοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν δύο πράγματα ἐτονίσθησαν ἰδιαιτέρως:—τὸ πρῶτον εἶναι ὅτι ἡ ἰδέα περὶ ὀργανώσεως Καθολικοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ ὥς ἄνω πόλει ἐρρίφθη κατὰ τὸ 1888, ἡ δὲ πραγματοποιήσις αὐτῆς ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ ἔτος 1905· καίτοι δηλαδὴ ὁ σπόρος ἐρρίφθη ἐγκαίρως ἐν τούτοις δὲν ἐκαρποφόρησε πρὸ τῆς παρελευσεως δέκα ἐπτὰ ὁλοκλήρων χρόνων· διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ μεγάλα ἔργα δὲν κατορθοῦνται ἐντὸς μιᾶς βραδυᾶς μόνον. Τὸ ἄλλο σημεῖον εἶναι ὅτι τὴν ὅλην πρωτοβουλίαν, τὴν γενικὴν ἐργασίαν καὶ τὸ γενικὸν σύνθημα, εἶχεν ἀναλάβει ἓνας μόνον, ζηλωτὴς, ἀκούραστος καὶ ἐνθουσιῶδης παράγων, ὁ Σεβ. F. A. SPENCER, ἔχων ἐννοεῖται πλήρη ἐλευθερίαν νὰ ἐργασθῇ ἀνενόχλητος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, φέρων αὐτὸς ὅλην τὴν εὐθύνην. Καὶ ὅταν ἔπειτα ἀπὸ 17 ὁλόκληρα χρόνια, ἐν ἔτει 1905, ἦνοιξε τὰς πύλας τοῦ τὸ μέγα ἐκεῖνο ἀνώτερον πνευματικὸν κέντρον, τὸ ὁποῖον κοσμεῖ τώρα μὲ ἀρχιτεκτονικὴν Γοθικοῦ ρυθμοῦ τὴν ὡραίαν πόλιν τοῦ Οὐάσιγκτων, ἔθαυμάσθη τὸ γεγονός τοῦ τί δύναται νὰ κάμῃ ὁ ζήλος καὶ τὸ σύστημα. Ἄς σημειωθῇ ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον ἐκεῖνο δὲν εἶναι τὸ μόνον, ἀλλ' ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ καὶ φιλοξένῳ χώρᾳ.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Εἶνε ἄξιοι μεγίστου ἐνδιαφέροντος οἱ ἀριθμοὶ τοὺς δόποιους πρὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαίδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνέφερεν ὁ θερμοургὸς Γραμματεὺς πρὸ τινος ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1937—1938. Κατὰ τὴν στατιστικὴν αὐτὴν ἔχομεν:—1) Σχολεῖα Μικτὰ Δημοτικά Ἀπογευματινὰ 456, ἐν συγκρίσει πρὸς 447 τοῦ 1936—37, καὶ 284 τοῦ 1932—33. 2) Μαθητὰς καὶ Μαθητρίας 24,562, ἐν συγκρίσει πρὸς 24,150 τοῦ 1936—37 καὶ 12,712 τοῦ 1932—33. 3) Διδασκάλους (λαϊκοὺς καὶ κληρικοὺς) ἐν ὅλῳ 533, ἐν συγκρίσει πρὸς 517 τοῦ 1936—37 καὶ 330 τοῦ 1932—33. Ἐκ τῶν Διδασκάλων (533), οἱ Κληρικοὶ ἀνέρχονται εἰς 143 καὶ οἱ Λαϊκοὶ εἰς 390. Ἐκ τῶν Λαϊκῶν Διδασκάλων (390), οἱ ἄρρενες ἀνέρχονται εἰς 146 καὶ αἱ Διδασκάλισσαι εἰς 244. Ἐκ τῶν Λαϊκῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, ὡς εἴπομεν, ἀνέρχεται εἰς 390, οἱ 283 εἶναι προσοντοῦχοι. Οἱ ἔγγαμοι Λαϊκοὶ Διδασκαλοὶ ἀνέρχονται εἰς 75, οἱ δὲ ἄγαμοι εἰς 71, ἦτοι ἐν ὅλῳ 146. Αἱ ὑπανδροὶ διδασκάλισσαι ἀνέρχονται εἰς 198, οἱ δὲ ἀνύπανδροι εἰς 46, ἦτοι ἐν ὅλῳ 244. Ἐκ τῶν Κληρικῶν Διδασκάλων ἑκατὸν εἶναι προσοντοῦχοι. Ἀπὸ τὰ 456 Μικτὰ Δημοτικά Σχολεῖα, τὰ 450 εἶναι Ἀπογευματινὰ, λειτουργοῦντα κατὰ τὰς ὥρας 3—6 μ. μ., τὰ δὲ λοιπὰ ἑξ (6) εἶναι ἡμερήσια, λειτουργοῦντα καθ' ἅς ὥρας καὶ τὰ Ἀμερικανικὰ Ἐκπαιδευτήρια, 9 π. μ. μέχρι 3 π. μ.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ

Εἶνε γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἡ Ὁρθόδοξος πονεὶ δσάκις πρόκειται νὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν θλιθεράν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Διαζύγιον διὰ τὴν διάλυσιν ἑνὸς θρησκευτικοῦ γάμου. Ἔστω καὶ ἐὰν ἡ ὁμογενὴς οἰκογένεια εἶναι ἐξαιρετικῶς συντηρητικὴ, ἐν τούτοις, δυστυχῶς, ἐκδίδονται κατ' ἀνάγκην μερικὰ διαζύγια. Καὶ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λειτουργῶν Αὐτῆς νὰ καθιστοῦν ἄχρηστα τὰ πνευματικὰ Δικαστήρια εἰς τὰ σημεῖον αὐτό. Αἱ κυρίαι πρὸ παντὸς ἅς ἐξασκοῦν ἀπέραντον ὑπομονήν. Ὅσαδὴποτε ἐμπόδια καὶ ἂν ὑπάρχουν, εἶνε τόση τῆς γυναικὸς ἡ ἱκανότης ὅταν ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν πίστιν καὶ ὅταν φωτίζεται ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ τοῦλάχιστον νὰ περιορίζεται εἰς τὸ κατώτατον ὅριον τὸ Διαζύγιον. Εἶνε ἀνάγκη κάθε σύζυγος, κάθε μητέρα, νὰ πιστεῦῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν ἱκανότητα μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς καὶ μὲ ταπεινώσιν καὶ ὑπομονὴν τεραστίαν νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν προνομιούχον καὶ ὡραίον ρόλον, τὸν ὁποῖον εἶναι προωρισμένη νὰ παῖξῃ εἰς τὴν ζωὴν, πιστεύουσα εἰς τὸν Θεὸν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τῆς καὶ ἀγαπῶσα τὸ ἔργον τῆς μὲ ὅλην τὴν στοργικὴν θερμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπροίκισε τὴν γυναικεῖαν καρδίαν ὁ Θεός. Ἄς ὀπλισθοῦν μὲ ὅλον τὸ θάρρος τοῦ ἐμπνέει ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ δώσουν τὴν ὁρθὴν κατεύθυνσιν εἰς τὴν ζωὴν των καὶ νὰ μὴ διαλύσουν τὸν γάμον των διὰ «ψύλλου πήδημα». Ἀπὸ αὐτὰς κατὰ πολὺ ἐξαρτᾶται νὰ κάμουν τὸν θῖον των πηγὴν εὐλογίας καὶ ἀγαθότητος.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

Ο ΑΜΒΟΝ

ΤΙ ΕΙΝΕ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ;

(Διὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγ. Πάντων)

Ὡραία λόγια τοῦ Χριστοῦ. — Ποῖος εἶνε ὁ ὁρισμὸς τῆς αὐταπαρνήσεως; — Ποῖοι δεικνύουν αὐταπαρνῆσιν; — Ἡ αὐταπαρνῆσις ἀπαίτησις τῆς λογικῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου. — Σύστασις τῆς Θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ. — Ἀπαίτησις τῆς ζωῆς. — Κοινωνικὴ ἀνάγκη — Συμφέρον τοῦ ἀτόμου.

«ΟΣ ΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΟΠΙΣΩ ΜΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΜΟΥ ΑΞΙΟΣ»

Αον.

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὁ Χριστὸς διὰ τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς διδάσκει ὅτι *κ α θ ε ὶ ν θ ρ ω π ο ς* πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἐκδηλώσῃ ἐμπράκτως, *π α ν τ ο ῦ κ α ι π ᾶ ν τ ο τ ε*, αὐταπαρνῆσιν καὶ αὐτοθυσίαν χάριν ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστὸς εἶπε καὶ ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον μὲ ἄλλας λέξεις:—«ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.»

Εἶναι ὠραῖοι οἱ λόγοι αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ πολὺ συντελεστικοὶ εἰς τὸ νὰ κάμουν τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῇ καλύτερον καὶ θεαρεστότερον. Εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς περιλαμβάνεται ἡ ἀρετὴ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας, τὴν ὁποίαν ἀνυχῶς ὅλοι μας σήμερον παρημελήσαμεν καθ' ὅλοκληρίαν. Δι' αὐτὸ ἅς μελετήσωμεν τὸ θέμα αὐτό, ἀναπτύσσοντες εἰς μὲν τὸ παρὸν φύλλον περὶ ἀναγκαιότητος τῆς αὐταπαρνήσεως, εἰς δὲ τὸ ἄλλο φύλλον σημειοῦντες τοὺς τρόπους κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ ἀπαρνηθῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ;

Ὅταν λέγομεν *α ὕ τ α π ᾶ ρ ν η σ ι ν* δὲν ἐννοοῦμεν βέβαια νὰ ἀπαρνηθῶμεν ὅλας διόλου τοὺς ἑαυτοὺς μας, νὰ περιφρονήσωμεν κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ νὰ πάρωμεν τὸν δρόμον διὰ τὰ βουνά. Ὅχι! Δὲν ἐννοοῦμεν τοιαῦτα πράγματα, διότι αὐτὰ θὰ ἦσαν ἀντίθετα πρὸς τὰς ὠραίας διδασκαλίας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Χριστὸς δὲν ἐδίδαξε τοιοῦτό τι, οὔτε θέλει τοὺς πιστοὺς ὁπαδοὺς Του νὰ σκέπτονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

ΠΟΙΟΙ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΝ;

Οὔτε ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ αὐταπαρνῆσις εἶνε ἀρετὴ προωρισμένη δι' ὠρισμένους μόνον ἀνθρώπους. Ὅχι. Ἡ αὐτα-

παρνῆσις εἶνε ἀρετὴ κοινὴ δι' ὅλους τοὺς χριστιανούς. Καὶ ἐκεῖνος μόνον ἔχει τὴν ἀρετὴν αὐτήν, ὁ ὁποῖος περιορίζει τὰς παραλόγους ἀξιώσεις τῆς σαρκὸς καὶ τὰς ὑπερηφάνους τάσεις τοῦ νοῦ. Ἐκεῖνος, ἔχει αὐταπαρνῆσιν ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζει ὅσον τὸ δυνατόν τὸν ἅγιον βίον τοῦ Χριστοῦ, συμπεριφερόμενος δηλαδὴ μὲ ταπεινοφροσύνην καὶ μὲ ὑπακοήν. Ἐκεῖνος ἔχει αὐταπαρνῆσιν ὁ ὁποῖος εἶνε προθύμος πάντοτε εἰς τὸ νὰ γίνεται βοηθὸς καὶ εὐεργέτης τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως εἰς ποῖον θρήσκευμα ἢ εἰς ποῖαν ἐθνότητα καὶ ἂν ἀνήκουν οὗτοι.

ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Κάθε σοβαρὸς ἄνθρωπος, ἐξετάζων τὸν ἑαυτὸν του, βλέπων γύρω του ὅτι τὰ πάντε ἐν σοφίᾳ ἐγένοντο εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, κατέχεται ἀπὸ ἀληθινὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος. Καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του αὐτὴν ζητεῖ νὰ τὴν ἐκδηλώσῃ μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον:—'Αναπτύσσει αὐταπαρνῆσιν εἰς ὅλας τὰς πράξεις του βίου του, ὑπομένει εἰς ὅλα τὰ ἀντίθετα καὶ τὰς δοκιμασίας, βοηθεῖ ὅλους, δὲν μεμψιμοιρεῖ ποτέ· διότι ἔχει ἐμβάθυνει εἰς τὴν μεγάλῃν ἀλήθειαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὅτι «οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». (Ἐβρ. ΙΙ' 14)

ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ἄλλ' ἡ αὐταπαρνῆσις δὲν εἶνε μόνον ἀπαίτησις τῆς λογικῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου. Εἶνε καὶ ἀπαίτησις τῆς θρησκευτικῆς φύσεως τοῦ Χριστιανοῦ. Διότι θρησκεία καὶ πίστις δὲν εἶναι παρὰ μία *σ υ ν ε χ ῆ ς ἰ σ τ ο ρ ῖ α τ ῆ ς ἀ γ ᾶ π η ς τ ο ῦ Θε ο ῦ* καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Διότι τί εἶνε ἡ μεγάλη ταπεινώσις τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ἐν τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων; τί εἶνε ἡ σειρὰ τῶν μαρτυριῶν ποὺ ὑπέστη καὶ τέλος ὁ Σταυρικὸς θάνατος; Δὲν εἶνε μὴπως ὅλα αὐτὰ ἐκδήλωσις τῆς πλήρους αὐταπαρνήσεως τοῦ Χριστοῦ; Ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ὅλων μας δείξας Αὐτὸς πρῶτος τὴν μεγαλυτέραν αὐταπαρνῆσιν.

ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἄλλ' ἡ αὐταπαρνῆσις ἐπιβάλλεται καὶ λόγῳ τοῦ εἶδους τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶνε γεμάτη στενοχωρίας καὶ θλίψεως. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου, ὅλοι ἐπληρώθησαν τὴν καρδίαν. Πρὸ τῶσων καὶ τῶσων ταλαιπωριῶν εὐρισκόμενος ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐνικάτο, θὰ ὑπεχώρει καὶ θὰ κατέφευγεν εἰς πράγματα κατὰ ἔαν δὲν τὸν ἐνίσχυε τῆς αὐταπαρνήσεως ἡ μεγάλη δύναμις.

Πράγματι! εἶνε ἀδύνατον νὰ εὕρωμεν ἀνάπανσιν εἰς τὴν ψυχὴν μας ἐνδῶφ ζῶμεν μέσα εἰς ἐγωϊστικὴν ἀπομόνωσιν, μακρὰν ἀπὸ κάθε αὐταπαρνῆσιν. Ζωὴ σημαίνει θυσίαν. Ἐνόςφ κλείομεν τὸν ἑαυτὸν μας μέσα εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, οὐδέποτε ζῶμεν. Διότι δίδει ἡ ἀγάπη καὶ γίνεται πλουσιωτέρα· κρύπτει, μαζεύει ὁ ἐγωϊσμός καὶ γίνεται πτωχότερος. Ἡ Ζωὴ μὲν διαχυθῇ πρὸς τὰ ἔξω γίνεται ἀφθονωτέρα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

Ἡ ἐκδήλωσις τοῦ πνεύματος τῆς αὐταπαρνήσεως εἶνε μία μεγάλη ἐπὶ πλέον κοινωνικὴ ἀνάγκη. Ἡ σημερινὴ κοινωνία ἔαν δὲν στηριχθῇ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς αὐτοθυσίας δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἰδῇ ἡμέρας καλυτέρας. Διότι πῶς θὰ προσδεύσῃ, ἔαν τὰ ἐπὶ μέτρῳ ἄτομα περισφίγγωνται εἰς τὸ

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Οιονδήποτε και ἂν ἐξασκήσητε ἐπάγγελμα θεωρήσατέ το μέγα και σπουδαῖον, διὰ τὸ ἀποβῆτε και σεις ἀληθινὰ μεγάλοι και σπουδαῖοι. Ἔργα μικρὰ ἢ μεγάλα δὲν ὑπάρχουν, ἀλλ' ἄνθρωποι μόνον μικροὶ ἢ μεγάλοι.

Μέγα ἔργον ἐν τῇ ἡθικῇ ἐννοία σημαίνει πᾶν τὸ εὐσυνειδήτως ἐκπληρούμενον καθήκον. Ἡ ἐργασία ὅπως γνωρίζομεν, ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον και πολύτιμον κεφάλαιον τῆς εὐτυχίας· ἀλλὰ ὡς φροντίζομεν νὰ ἀποβῶμεν και ἡμεῖς πολῦτιμοι και ἀπαραίτητοι δι' ἐκάστην ἐργασίαν, ὅταν θέλωμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν μέσον ἀληθινῆς εὐδαιμονίας.

Πρὸς τοῦτο ἂς μὴ πτοηθῶμεν τὸν σωματικὸν κόπον και τὸν κάματον. Ὅ,τι πρέπει ἐπιμελῶς νὰ ἀποφεύγωμεν, ὡς μίasma, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μολύνῃ τὴν ἡθικὴν μας ὑπόστασιν, εἶνε ὁ ἡθικὸς κάματος, ὁ ὁποῖος δηλητηριάζει τὴν ψυχὴν, ναρκώνει αὐτὴν και ἐκμηδενίζει ὅλην αὐτῆς τὴν ζωτικότητα μας.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἡθικοῦ καμίου κυριευθεὶς ἀπέβη ἤδη ναυάγιον κοινωνικόν, εἶνε νεκρὸς, ζῶν ἀσυνειδήτως και ἀνωφελῶς. Ὁ τοιοῦτος οὐδαμοῦ εὐρίσκει τὴν εὐχαρίστησιν και τὴν χαρὰν, τοῦναντίον δὲ καθ' ἐκάστην πληγώνει ἐπὶ μᾶλλον τὴν ψυχὴν του μετὰ τὸ ἐγγειρίδιον τῆς ἀπογοητεύσεως και τῆς στενοχωρίας.

Ἄς ἀγαπῶμεν τοὺς κόπους και τὴν ἐργασίαν, ἐὰν θέλωμεν νὰ διανύσωμεν σφριγῶντες τὸν δρόμον τῆς ζωῆς μας. Ἄς μοχθήσωμεν ἐὰν θέλωμεν νὰ σικρῶ ἢ καρδιά μας ἀπὸ τὰς συγκινήσεις τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας· διότι «πόνον γεννῶσι δόξαν, κάματοι δὲ προξενοῦσι στεφάνους» ὅπως ἀποφαίνεται και ὁ Μέγας Βασίλειος.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ἄτομόν των μόνον και δὲν ἐνδιαφέρονται και παρὰ πέρα; Πῶς θὰ εὐτυχῇ ἐὰν τὰ ἄτομα περιορίζονται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδικῶν των ἐπιθυμιῶν; Αἱ ἐποχαὶ κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀνεπτύχθη πνεῦμα αὐτοθυσίας ἦσαν ἐποχαὶ ἐξαιρετικῶς δύσκολοι και μαῦραι διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου αἱ ὁμάδες ἐκεῖναι πού ἀνέπτυξαν πνεῦμα αὐταπαρνήσεως ἦσαν εὐτυχημέναι μὴ καταβληθεῖσαι ἀπὸ τὰς κοινωνικὰς τλαιπωρίας.

ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Τὸ δῶρον τῆς αὐταπαρνήσεως ποτὲ δὲν ἐξαντλεῖται. Καί, ἐξ ἀντιθέτου, καλλιεργούμενον, φέρει καρπὸν πολὺν πάντοτε. Προσέξτε τὰ ἑαρινὰ ἄνθη τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Ἐνόσω εἶναι κλειστὰ οὔτε ὠραιότητα ἀλλ' οὔτε και εὐωδίαν ἔχουν. Παρατηρήσατέ τα ὅμως μόλις ἀνοίξουν τὰ πέταλά των· και ὠραιότητα και εὐωδίαν ἔχουν τότε, προσελκύνοντα ὅλους.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει και μετὰ τὸ ὠραῖον δῶρον τῆς αὐταπαρνήσεως. Παρουσιάζει τὸν ἄνθρωπον μετὰ τὰ ὠραιότερα χρώματα, τὰ χρώματα τῆς ἀρετῆς και τῆς καλωσύνης, πού εἶνε ἀφαντάτως ὠραῖα και μένουν διὰ πάντα.

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω κατανοεῖ κανεὶς ὅτι ἡ αὐταπάρνησις εἶνε μία χριστιανικὴ ἀρετὴ. Πῶς ὅμως θὰ ἀναπτύξωμεν και ἡμεῖς τὴν ἀρετὴν αὐτὴν τῆς αὐταπαρνήσεως τὴν ὁποίαν τόσοι ἄλλοι ἥσυχσαν, περὶ αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσωμεν, ἐὰν ἔχωμεν ὕγιαν, εἰς τὸ ἐπόμενονον κήρυγμά μας, εἰς τὸ ἄλλο φύλλον.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

THE EASTERN ORTHODOX CHURCH

APXIM. GERMANOY ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

Τὸ ὑπὸ τὸν ὡς ἄνω τίτλον ἀγγλιστὶ γραφὲν και πρὸς ἐβδομάδος ἐκδοθὲν πολυσέλιδον βιβλίον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Πολυζωίδου, Διευθυντοῦ τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ», ἀποτελεῖται ἀπὸ 102 μικρὰ κεφάλαια, λύει δὲ κατὰ πολὺ τὸ πρόβλημα τῆς παροχῆς διαφόρων χρησιμωτάτων και θετικῶν πληροφοριῶν τόσοις πρὸς ξενοφώνους ὁμοδόξους ὅσον και πρὸς τὰς ξένας συζύγους τῶν ὁμογενῶν μας και τοὺς φιλορθοδόξους Ἀμερικανούς.

Θίγει τὰς μεγαλειτέρας διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας (ὅπως εἶνε αἱ περὶ Ἀγίας Τριάδος, περὶ Ἐνσαρκώσεως, περὶ Ἀπολυτρώσεως κ. ἄ.), κατὰ τρόπον ἀπλούστατον και εἰς γλῶσσαν ἐξαιρετικῶς ἀπλουστάτην και εὐληπτον ἀγγλικήν, ὅπως εἶναι ἄλλως τε και ἄλλαι ἐκδόσεις τοῦ ἰδίου συγγραφέως.

Τὸ ὅλον διαιρεῖται εἰς 3 βιβλία ἢ τμήματα τὰ ὁποῖα ἀπαντοῦν εἰς τὰ ἐρωτήματα:—WHAT TO BELIEVE—WHAT TO DO—HOW TO BE SANCTIFIED· δηλαδή ποῖα εἶνε τὰ ἀληθῆ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ἀληθοῦς χριστιανοῦ Ὁρθοδόξου και πῶς δύναται οὗτος νὰ τονώσῃ ταῦτα.

Ὁ Συγγραφεύς, ἐνῷ μετ' ἐξαιρετικῆς λεπτότητος και προσοχῆς ἀποφεύγει νὰ θίγῃ ἄλλας Ἐκκλησίας ἢ Ὁργανώσεις, ἐν τούτοις μετὰ πολλῶν λεπτομερειῶν ὑποδεικνύει τὰς διαφορὰς μας πρὸς ἄλλας Ἐκκλησίας και τονίζει ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἡ ὁποία κατέχει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ χριστιανοῦ, ἡ μόνη Ἐκκλησία ἡ ὁποία ἐπὶ 20 αἰῶνας διετήρησε τὰ ἴδια Ἱ. Μυστήρια, τὴν ἰδίαν ἄγνην και ἀνόθευτον διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν αὐτὴν ἀδιάκοπον ἀποστολικὴν διαδοχὴν, τὴν ἰδίαν ἱερὰν παράδοσιν, εἶνε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία» (σελ. 35).

Ἐπίσης ἡ ἐκδοσις αὐτὴ ἀπαντᾷ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν εἶνε δυνατόν νὰ ἐγερθοῦν, ἰδιαίτερος δὲ ἀπασχολεῖται μετὰ τὰ ζητήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὸν χριστιανὸν ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς και πρακτικῆς.

Ἄνω τῶν τεσσαράκοντα ὥραῖα εἰκόνες διαφόρου τέχνης, πολλὰ μικρὰ προσενχαί, συγκεντρωμένα ἐρωτήσεις και ἀρετὰ κοσμήματα στολίζουν τὸ ὅλον βιβλίον, ἐκτυπωθὲν ἐπὶ χάρτου πολυτελείας και μετὰ στοιχεῖα ζωορὰ εἰς τὰ ἐκδοτικὰ καταστήματα D. C. DIVRY, 240 West 23rd St., New York City, παρὰ τῶν ὁποίων και πωλεῖται πρὸς 70 σέντς, δεδεμένον στερεώτατα. Εἶνε τὸ ὠραιότερον δῶρον τόσοις πρὸς Ὁμογενεῖς ὅσον και πρὸ παντὸς πρὸς Ἀμερικανούς Φιλέλληνas και Φιλορθοδόξους.

Γ. Κ. Α.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε και ἂν προέρχεται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μετὰ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαριῶν δι' ἐν ἔτος, προπληρωμένων.

Η ΜΗΤΕΡΑ

Μάνα! Τί γλυκὸν ὄνομα καὶ πόσον ἱερόν! Εἶναι ἡ πρώτη λέξις τοῦ παιδιοῦ ὅταν ἀρχίζῃ νὰ ὁμιλῇ, καὶ ἡ τελευταία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ πληγωμένος στρατιώτης πεθαίνει. Ἡ τελευταία του σκέψις διευθύνεται σὲ μία γροθία μὲ κάτωσπρα μαλλιά πού ἄδικα θὰ τὸν περιμένῃ νὰ γυρίσῃ. Εἶναι ἡ Μάνα του. Καὶ ἐνῶ τὰ μάτια του ἀρχίζει νὰ τὰ σκεπάζῃ τὸ σκοτάδι τοῦ θανάτου, ἐνῶ τὰ ἄκρα ἀρχίζουν νὰ κρυώνουν, ἐνῶ ἡ ψυχὴ φεύγει ἀργά-ἀργά ἀπὸ τὸ πληγωμένο του σῶμα, μὲ τὶς τελευταῖες του δυνάμεις τραυλίζει «Μάνα μου»...

Ὁ κακοῦργος, ὁδηγούμενος εἰς τὴν ἀγχόνην, ὅσον καὶ σκληρὸς καὶ φθονερὸς νὰ εἶναι, θὰ θυμηθῇ τὴν μητέρα του, τὴν στοργὴν της, τὰς δικαίας ἐπιπλήξεις της καὶ ἡ τελευταία του σκέψις, σ' αὐτὴν θὰ διευθυνθῇ.

Ὁ φίλησυχος καὶ τίμιος ἄνθρωπος, ὁ ζήσας δικαίως καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν, τὴν τελευταίαν του στιγμὴν, ἐνῶ θὰ ἀναπολῇ τὰ ὅσα ἔχει κάμει θὰ χαμογελάσῃ σκεπτόμενος ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ὀφείλει εἰς τὴν Μάνα του, ἡ ὁποία τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν ἴσιον δρόμον.

Τὶ δὲν κρύβει μέσα του τὸ ὄνομα Μητέρα! Αὐτοθυσίαν, ἀπέραντον ἀγάπην, ἀφάνταστον τρυφερότητα. Νύκτας ἀγρυπνίας κοντὰ στὸ ἄρρωστο παιδί της, αγωνίαν. Ἡ Μητέρα εἶναι μία ἀστείρευτος πηγὴ καλωσύνης, ἀλτροῦσμου.

Τὰ παιδιά, συχνὰ ξεχνοῦν τοὺς γονεῖς των, ἀλλὰ οἱ γονεῖς καὶ μία μητέρα ἰδίως, ποτέ.

Ἡ μητέρα εἶναι ἡ βασίλισσα τῆς οἰκογενειακῆς κηφελῆς. Πόσον ἀληθὲς εἶναι αὐτό. Εἰς ἓν συνέδριον πού ἐγένε εἰς τὴν Ὀλλανδίαν οἱ εἰδικοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ μητέρα εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὸ παιδί καὶ διὰ τὴν ἀγάπην της καὶ τὴν στοργὴν της καὶ διὰ τὸ γάλα της. Εἰς τὰ βρεφοκομεῖα σημειώνεται μία μεγάλῃ θνησιμότης τῶν βρεφῶν δι' αὐτὸν τὸν λόγον διότι λείπει ἡ μητρικὴ ἀγάπη, ἡ ὁποία ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ καθῆκον τῶν νοσοκόμων.

Ὅ,τι ἀγαπήσαμε καὶ ὅ,τι μᾶς ἠγάπησε περισσότερον εἰς τὸν κόσμον εἶναι ἡ μητέρα μας, τὴν ὁποίαν καὶ ἀποῦσαν τὴν βλέπουμε μπρὸς μας πάντα νέαν καὶ ὥραϊαν.

Τὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάμῃ μία μητέρα διὰ νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεύον παιδί της! Τί ἀποστάσεις νὰ διανύσῃ, τί ἐξευτελισμοὺς νὰ δεχθῇ, εἰς τί κόπους νὰ ὑποβληθῇ, εἰς βάσανα, εἰς στερήσεις. Θὰ ἐπιτύχῃ ὅμως πάντοτε ἐκεῖνο πού θέλει, διότι ἡ καρδιά τῆς Μάνας δὲν γνωρίζει ἐμπόδια, ὅσον ἀφορᾷ τὸ παιδί της.

Ὁ κόσμος τῆς σήμερον βασίζεται εἰς τὰς μητέρας, αἱ ὁποῖαι ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, καὶ τοῦ πνεύματος ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἔμειναν ὡς παράδειγμα.

Μὲ τί μορφεῖ νὰ παραβληθῇ ἡ Σλαβική Μητέρα, ἡ ὁποία ἀποκαλεῖται τὸ παιδί της ὅχι μὲ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς ἀλλὰ τὸ ἐμψυχώνει μὲ τὸ «ἦ τὰν ἦ ἐπὶ τὰς».

Ἀποχωρίζεται τὸ παιδί της, διὰ πάντα ἴσως, μέσα ὅμως εἰς τὴν μητρικὴν της καρδίαν δὲν κυριαρχεῖ ὁ πόνος, ἡ λύπη της. Κυριαρχεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς Μεγάλῃς Μητέρας, τῆς Πατρίδος. Πνίγει τὰ δάκρυά της, τὸν πόνον της, διότι ἡ μητρικὴ καρδιά ἔχει τόσῃν δυνάμιν ὅσον τίποτε ἄλλο εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ Ρωμαϊκὴ ἱστορία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν Κορνηλίαν,

ἡ ὁποία δεικνύουσα τὰ παιδιά της ἔλεγεν: «Αὐτὰ εἶναι τὰ πραγματικὰ στολίδια τῆς γυναικὸς».

Ἡ Θεοτόκος μᾶς παρουσιάζεται εἰς τὰς Γραφὰς νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ὀδύρεται διὰ τὸν Μεγάλον Ἑσταυρωμένον Υἱόν της.

Εἰς πολλοὺς ἀγρίους λαοὺς ἡ γυναῖκα εἶναι δούλη εἰς τὸ σπίτι τοῦ γαμβροῦ ἕως τὴν στιγμὴν πού θὰ γίνῃ μητέρα. Ἀπὸ τότε παύει νὰ δουλεύῃ καὶ γίνεται ἡ πραγματικὴ κυρία τοῦ σπιτιοῦ.

Ἡ Μητέρα εἶναι ἀνεκτίμητος, διότι ποῖος μορεῖ νὰ παρηγορήσῃ καλύτερα ἀπ' αὐτήν; Μὲ ποῖον τὸ παιδάκι θὰ παίξῃ ἓνα παιγνίδι ἂν ὅχι μὲ τὴν μάνα του; Εἰς ποῖον θὰ πᾶῃ νὰ πῇ τὸν πόνον του ἂν ὅχι εἰς τὸν θησαυρὸν καλωσύνης τῆς μητρικῆς καρδιάς; Ποῦ θὰ εὕρῃ ἡπιώτερον δικαστὴν διὰ τὸ σφάλμα του ἂν ὅχι εἰς τὴν μητέρα του.

Μία Μάνα μὲ τίποτε δὲν μορεῖ νὰ παραβληθῇ. Δι' αὐτὸ καὶ τὰ κράτη ἀπὸ εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτήν, ὥρισαν τὴν ἡμέραν τῆς Μάνας, ἡ ὁποία ἐορτάζεται μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμόν καὶ σεμνότητα. Εἶναι ἓνας μικρὸς φόρος εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς ὑποστηρικτὰς τῶν κρατῶν, τὰς ΜΗΤΕΡΑΣ.

Γαλάζιον, Ρουμανίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΓΕΡΑΣΑΚΙΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὐρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ», ὅτερεως καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἕκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλευθεροῖ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θεοδικετικοῦ Περιδικεῖοῦ μας πρέπει νὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν διβλιοθήκην παντός Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφέλιμώτατος ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἰανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Ἀντιπρόσωποι, ὅπως ἀνανεώνωσι συνδρομητὰς τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ ἐγγράφωσι νέους τοιούτους, ἐπ' ἁμοιβῇ. Μόνον οἱ φέροντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας των δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Ἐὰν ἡ εὐγνωμοσύνη ἦτο ἀπλῶς μία ἀρετὴ συνήθης, δὲν θὰ ἐθαίμαζέ τις, ὅτι εἶνε τόσον σπανία· ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἐν ταύτῳ καὶ ἡδονή, ἴσως δὲ καὶ ἡ γλυκυτάτη τῶν τῆς ψυχῆς, διὰ τοῦτο ἀπορίας ἄξιον φαίνεται, πῶς δύναται τις ν' ἀναισθητῇ πρὸς αὐτήν.

Ναί, ἀγαπητοί, εἶνε ἡδονὴ ἡ ἀρετὴ τῆς εὐγνωμοσύνης, ἡ μόνη αὐτοῦ καὶ ἡ μόνη ἀνεπαίσχυντος· εἰς ταύτην ἐπιβάλλεται καὶ δυνάμεθα νὰ ἐκδιδώμεθα ἀφόβως, καθὼς εἶπε καὶ Γάλλος τις σοφός, ὁ Λαβρυγιέρος, ὅτι οὐδεμία ἄλλη κατὰ χρησὶς ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ὠραιότερα τῆς ἐν τῇ εὐγνωμοσύνῃ. Εἰς ταύτην τὴν ἀρετὴν συμπεριλαμβάνονται πολλαὶ ἄλλαι· καὶ πρῶτον ἡ δικαιοσύνη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχει συλλήβδην πᾶσα ἀρετὴ· ἔπειτα δὲ πᾶν ὅ,τι καθιστᾷ αὐτὴν ἔρασιμὴν· ἡ ἀγαθότης, ἡ μετριοφροσύνη, ἡ ἀβροφροσύνη, ἡ εὐαισθησία, ἡ σταθερότης. Ὅταν μάλιστα ὅτι ὁ δεινὰ προσηνέχθῃ εὐγνωμόνως πρὸς τὸν εὐεργέτην του, δὲν ἔχεις χρεῖαν ἀπολύτως ἄλλων περὶ αὐτοῦ πιστοποιητικῶν περὶ τοῦ ἡθικοῦ χαρακτήρος ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλὰ βλέπεις, ὅτι πρὸς τὸν ἐχθρόν σου προσφέρεται τις λίαν εὐγνωμόνως; πρόσεξε, μὴ τὸν κατακρίνης διὰ τοῦτο· ὀφείλεις ὑπόληψιν μᾶλλον ἢ ἐχθροπάθειαν πρὸς αὐτὸν οἶαν· διήποτε· προσπλάθῃς δὲ μᾶλλον νὰ καταστήσης φίλον σου τὸν ἄνθρωπον τούτον καί, ἂν τὸ κατωρθώσῃς, πιστεύουν, ὅτι εὐρῆκες φύλακα πιστὸν καὶ θησαυρὸν ἀνεκτίμητον. Βεβαίως τὸ πατριαστικὸν πνεῦμα δὲν σκέπτεται οὕτω τυφλόν, ὥς ὅλα τὰ πάθη, ἐχθρεύεται, φθονεῖ καὶ μισεῖ εἰς τὸ ἀντίθετον κόμμα τὰς ἀρετάς, τὰς ὁποίας θαυμάζει καὶ διὰ τὰς ὁποίας ὑπερηφανεύεται εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ κόμμα. Τιμᾷ, θαυμάζει καὶ ἐπαινεῖ τὴν ἀχαριστίαν, τὴν διαβολὴν ἢ καὶ αὐτὴν τὴν προδοσίαν, ὅπότεν αὐτὰ ὑπηρετῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτόν. Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ τιμιότης, ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ φιλαλήθεια φαίνονται αὐτῷ χαμερπεῖς, ὁπότεν καὶ ὁσάκις δὲν ἐξυπηρετοῦσιν εἰς τὰ συμφέροντά του, ἢ καὶ βλάπτουσιν τὸ κόμμα του καὶ προσκρούουσιν εἰς τὰ σχέδια καὶ εἰς τοὺς σκοποὺς τούτου, διότι τὸ συμφέρον του εἶνε ὁ μόνος ἀρετῶν, διὰ τοῦ ὁποίου κανονίζει τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, τὴν ἀρετὴν ἢ τὴν μοχθηρίαν.

Ἡ φιλαντία εἶνε τὸ χαμερπέστατον τῶν πραγμάτων· διὰ τοῦτο καὶ ἡ φιλαντία οὐδέποτε εὐγνωμονεῖ. Πᾶν κακὸν προσξενούμενον εἰς αὐτήν, τὸ γράφει διὰ μελάνης καὶ πᾶν καλὸν διὰ μολυβδίδος. Προσποιεῖται ὅμως ἐνίοτε εὐγνωμοσύνην, διότι καὶ αὕτη ἐπίσης ἡ ἀρετὴ ἔχει, ὥς καὶ πᾶσα ἄλλη, τοὺς ὑποκριτάς της· ἀλλ' εἶνε εὐγνωμοσύνη συμφέροντος, ὅχι αἰσθηματος· κολακεύει τὸν εὐεργέτην, ἐνόσω ἐλπίζει ἐξ αὐτοῦ καὶ ἄλλην εὐεργεσίαν. Ὑπάρχουσιν εὐγνωμοσύναι, ἀπονηνίσκουσαι ἐξ αἰτίας, ὅταν δὲν δίδῃ τις εἰς αὐτὰς τροφήν ἀδιακόπως.

Ὁ φιλάργυρος καὶ ὁ φιλόδοξος εἶναι καὶ οἱ δύο φρικτῶς ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἐπειδὴ ποτὲ δὲν δύναται νὰ λάβωσιν ὅσον ἐπιθυμοῦσιν. Ἡ εὐεργεσία εἶνε κοινοτέρα τῆς εὐγνωμοσύνης· τοῦτο προσέρχεται ἐκ τῆς ὑπερηφανείας ἡμῶν· ὁ δίδων, εὐφραίνεται ἐκ τῆς ὑπεροχῆς, τὴν ὁποίαν νομίζει, ὅτι ἀποκτᾷ ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος, ὁ δὲ λαβὼν, πάσχει, αἰσθανόμενος, ὅτι κατέστη ὑπόχρεως καὶ πολλὰκις ἀποσεῖται ταύτην τὴν ὑπεξουσιότητα, ἀποβάλλει τὸν δεσμόν, φρονῶν, ὅτι συνέτριψεν ὧσιν, καί, φαντάζεται ἑαυτὸν φι-

λότιμον, ἐνῷ εἶνε ἀγνώμων. Διὰ τοῦτο, πρᾶγμα ἀληθῶς ἀπίστευτον! ἡ εὐεργεσία γεννᾷ εἰς ἑαυτὴν ἐχθρούς· ἡ κενοδοξία ζητεῖ προφάσεις, ὅπως ἀμελήσῃ τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ σχεδὸν μισεῖ, διὰ νὰ μὴ ἀναγκάσῃται ν' ἀγαπᾷ.

Εἶνε μεγίστη ἡδονή, λέγει ὁ Γάλλος σοφός, τὸ ν' ἀπαντᾷ τις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκε. Ἄρα, ἐπιφέρει ἕτερος σοφός, ἀφοῦ ὁ δεχόμενος τὴν δωρεὰν παρέχει τοσαύτην ἀπόλαυσιν εἰς τὸν εὐεργετοῦντα, ὑπάρχει τις γενναιότης καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅστις δέχεται. Πᾶσα ψυχὴ εὐγενὴς καὶ εὐγνώμων γινώσκει πόσον ὑποχρεοῦται δεχομένη· μόνῃ ἡ τοιαύτη ψυχὴ ἐννοεῖ τὴν ἔκτασιν τῶν χρεῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέβαλεν ἑαυτήν· ἀλλ' ἀπ' ἑτέρου ἔχει μέγα τὴν πλεονέκτημα ἄγνωστον εἰς τοὺς ἀχαρίστους. Ὁ Σενέκας παρατηρεῖ ὁρθῶς, ὅτι: ὁ μὲν ἀγνώμων ἀπαξ μόνον εὐφραίνεται ἐκ τῆς εὐεργεσίας, ὁ δὲ εὐγνώμων, πάντοτε... Ὁ Κικέρων ἀναφέρει τὸ ἀπόφθεγμα ἐκεῖνο τοῦ Ἡσιόδου, ὅτι τὸ εὐεργέτημα πρέπει νὰ πληρώνηται μετὰ τόκου, παρὰβάλλει τὴν εὐγνώμονα ψυχὴν πρὸς κάρπιμον γῆν, ἀποφύρουσαν πλείονα τῶν δόσα δέχεται.

Ἡ ἀγάπη εἶνε θεοαίτις τὸ πολυτιμώτατον ἀνταπόδομα πάσης εὐεργεσίας. Διὰ τοῦτο θεωρεῖται ὡς μέγα παῖσμα καὶ δυστύχημα τὸ νὰ δεχόμεθα εὐεργέτημα ἐξ ἀνθρώπου, τοὺς ὁποίους οὔτε ν' ἀγαπῶμεν δυνάμεθα, οὔτε καὶ νὰ ὑποληπτώμεθα· ἐπειδητότε τιθήμεθα μετὰξὺ ἀχαριστίας καὶ ὑποκρισεως, καθὼς εἶπε πρὸς τοῦτοις καὶ ὁ Κικέρων «ἡ ἀγνομοσύνη εἶνε ἡ μυσσορράτη τῶν κακῶν» αὕτη ζημιὸς ὅλους, συνέχουσα τὴν ἐλευθεριότητα. Ὅποτε οἱ ἀγνώμονες εἶναι ἐχθροὶ ὅλων τῶν δυστυχούντων... Μαυρία δὲ τὸ νὰ πιστεύῃ τις εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου λαοῦ. Πᾶν ὅ,τι εἶνε περιληπτικόν, ἀδύνατον νὰ εὐγνωμονήσῃ. Ἡ εὐγνωμοσύνη εἶνε ἀρετὴ ἀτομική. Ὁρθῶς δὲ ἀπεκάλεσέ τις αὐτὴν «ἐνήμεν τῆς καρδίας».

Πολλάκις κατεμέμφθηνεν τὴν ἀγνομοσύνην τῶν βασιλέων, ἀλλ' οἱ λαοὶ ἐφάνησαν ἀξιομεινότεροι κατὰ τοῦτο. Ὁ Ἀριστείδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Σωκράτης, ὁ Σκιπίων, πλήθος ἄλλων ἡρώων ἢ εὐεργετῶν ἐν παντὶ ἔθνει, ἐθυσίασθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους. Τὸ πλήθος εἶναι ὥς τὸ παιδίον, συντρίβον τὰ ἀθύρματά του· δὲν γινώσκει μετριότητα, δὲν γνωρίζει μέσσην ὁδόν, ἀλλὰ τέρεται πάντοτε σχεδὸν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς καὶ τὰς ἀντιθέσεις ἀγαπᾷ οὐκ ὀλίγον. Ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μεταβαίνει ἄμέσως εἰς τὸ μῖσος, ἐκ δὲ τοῦ ἐπαίνου εἰς τὰς δυσφημίσεις. Τὰ σημερινὰ εἰδωλά του, αὐριοῦ καθιστᾷ θύματά του. Δύνασαι νὰ παύσῃς τὴν ἀστασίαν τῶν ἀνέμων; τῶν ἀέρων; δύνασαι τότε καὶ νὰ διατηρήσῃς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς μάλιστα παρίσταται πολὺ ἀναισχυντότερος ἐν τῇ ἀστασίᾳ του· ἐπειδὴ δὲν εἶνε ἐν πρόσωπον, ὥστε νὰ ἐντραπῇ ἢ αἰσθανθῇ κατάκρισιν· τὰ προσώπα κρύπτονται ἐν τῷ πλήθει καὶ τὸ πλήθος ἐρύθημα δὲν ἔχει.

(Συνέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

Πρωθ. Μ. Κ.

—:—

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Διὰ νὰ εἴμεθα χαρούμενοι πρέπει νὰ ξεύρουμε νὰ βρῶσθαι τὸ καλὸ πού ὑπάρχει εἰς τὸ κάθε τι:—εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὰ πράγματα καὶ εἰς τὰ καθημερινὰ γεγονότα.

Μὴ πηγαίνεις εἰς κανὲν μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἤθελες νὰ σὲ εὕρῃ ὁ Θεός.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

8—ΚΑΤΗΧΗΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧΗΤΡΙΑΙ

Ποῖοι θὰ διδάξουν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον;

Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ πολλοὶ ὁμογενεῖς λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ ἔχουν ἐνδοιασμούς. Σήμερον ὅμως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐκδίδει διὰ τοὺς διδάσκοντας εἰς τὰ Κατηχητικὰ αὐτῆς Σχολεῖα πολὺ καλὰ βοηθητικὰ βιβλία μὲ τὰ ὁποῖα καταρτίζονται εὐκολώτατα νέοι ἢ νεάνιδες ἀπὸ 18 ἐτῶν καὶ ἄνω διὰ τὰ διδάσκουν ἀποτελεσματικώτατα εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα. Εἰς τὰ βιβλίρια αὐτὰ περιέχεται ὅλη ἡ ὕλη ἡ ὁποία θὰ διδαχθῇ κάθε φορὰ. Τὰ βιβλίρια ταῦτα ὀνομάζονται «Μεθοδικὰ Βοηθήματα τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ». Μαζὺ μὲ τὰ ἄλλα ἐφόδια τοῦ Κατηχητικοῦ ἀποστέλλει καὶ αὐτὰ τὸ Κατηχητικὸν Τμήμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἕνα δι' ἕκαστον Κατηχητὴν ἢ Κατηχήτριαν. Ἡμπορεῖ λοιπὸν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον πρόσωπον πού ἔχει τὰ ἐξῆς προσόντα:—

- 1) Ἀγάπην εἰς τὰ παιδιά.
- 2) Πίστιν εἰς τὸν Θεόν, τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ κατηχητικὸν ἔργον.
- 3) Νὰ ἡμπορῇ νὰ γίνεται καλὸν παράδειγμα εἰς τὰ παιδιά.
- 4) Νὰ ἔχῃ σχετικὴν μόρφωσιν, δηλ. Χაί Σκούλ.
- 5) Νὰ μεταχειρίζεται ἀπλὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.
- 6) Νὰ πειθαρχῇ εἰς τοὺς ἀνωτέρους.

Πολὺ εὐκόλα κάθε Παροικία μικρὰ ἢ μεγάλη καθὼς καὶ κάθε Κοινότης ἡμπορεῖ νὰ εὑρῇ τοιοῦτους νέους καὶ νεάνιδας μὲ τὰ προσόντα αὐτά. Πλείσται Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι σήμερον ἔχουν ἀγόρια καὶ κορίτσια πολὺ κατάλληλα διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον χρειάζεται εἰς αὐτὰ εἶναι ὁ καταρτισμὸς των διὰ τὸν ὕψηλόν καὶ εὐγενῆ αὐτὸν σκοπόν. Ὁ καταρτισμὸς δὲ οὗτος ἐπιτυγχάνεται μὲ τὰ Μεθοδικὰ Βοηθήματα ὅταν διαιτῇ μία τοῦλάχιστον ὥρα ἐβδομαδιαίως διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ τοὺς Κατηχητὰς ἢ Κατηχήτριας.

Πρὸς καταρτισμὸν τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν πρέπει νὰ ἐργάζεται καὶ μία Ἐπιτροπὴ, πρὸ παντὸς ἀπὸ κυρίας ἢ ἐνηλίκους δεσποινίδας μὲ Πρόεδρον τὸν Ἱερέα ἢ ἄλλον τινὰ μᾶλλον καταρτισμένον καὶ πρὸ πάντων ὅπου δὲν ὑπάρχει Κοινότης ἢ Ναός.

Πρέπει νὰ γίνωνται μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα συγκεντρώσεις εἰς τὰς ὁποίας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ Ἱερέως, τοῦ Διδασκάλου ἢ ἄλλου καταλλήλου προσώπου νὰ καταρτίζωνται καὶ νὰ προπαρασκευάζωνται οἱ Κατηχηταὶ καὶ αἱ Κατηχήτριαι διὰ τὸ ἐπόμενον κατηχητικὸν μάθημα. Τὸ σύστημα τοῦτο ὅπου ἐφηρημόσθη ἔφερεν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ παρευρίσκωνται Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς—ἐὰν εἶναι δυνατόν—εἰς ἐκάστην τάξιν ὅπου διδάσκουν πρωτόπειροι Κατηχηταὶ διὰ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ εὐταξία καὶ ἡ καλὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος.

Μὲ τὸ σύστημα τῆς χρησιμοποίησεως τῶν νέων καὶ νεανίδων διὰ τὴν κατηχητικὴν διδασκαλίαν ἐξασφαλίζομεν ἀρκετὰ πλεονεκτήματα. Ἐξ αὐτῶν ἀναφέρομεν τὸ ὅτι τὰ παιδιά μὲ καλυτέραν διάθεσιν ἀκούουν καὶ μὲ περισσοτέραν προθυμίαν δέχονται τὴν κατηχητικὴν διδασκαλίαν ὅταν γίνεται ἀπὸ νεάνιδας καὶ νέους γεννημένους εἰς αὐτὴν τὴν χώραν. Ἐκτὸς τούτου μὲ τὴν κατηχητικὴν διδασκαλίαν γίνεται καλλιέργεια ὥραίων καὶ εὐγενῶν ιδανικῶν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων καὶ νεανίδων μας. Ἐπὶ πλέον μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐκπρόσωποι τῆς νέας γενεᾶς ἀσκοῦνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Νέοι καὶ νεάνιδες πού ἐξημέτισαν ἢ θὰ χρηματίσουν Κατηχηταὶ καὶ Κατηχήτριαι ἀποτελοῦν τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν μετάδοσιν τῶν Ὁρθοδόξων ἡμῶν δογμάτων, τῶν Ἑλληνικῶν ἡμῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων εἰς τὰς μελλούσας γενεάς.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων πρὸ παντὸς κυρία μὲ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν ἡμποροῦν πολὺ νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἴτε ὡς Μέλη Ἐπιτροπῶν, εἴτε καὶ ὡς Μέλη τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ.

9—ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Τὸ Κατηχητικὸν δὲν εἶναι Σχολεῖον ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως καὶ ἐπομένως πρέπει ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐμφανίζεται ὡς τοιοῦτον. Νὰ γίνεται μέσα εἰς τὸν Ναὸν ἢ διδασκαλία εἶναι καλόν. Νὰ γίνεται μέσα εἰς δωμάτια ὅπου τὰ παιδιά νὰ κάθηνται γύρω ἀπὸ ἕνα μεγάλο τραπέζι ἢ εἰς ἕνα φιλικὸν κύκλον ὅπως γίνεται εἰς τὰς οἰκογενειακὰς ἐπισκέψεις. Νὰ γίνεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν ἢ εἰς τὰς αἰθούσας σχολικῶν παραδόσεων, ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀτιμώσφαιρα τῶν δωματίων καὶ αἰθουσῶν νὰ ὑπενθυμίσῃ περισσότερον Ἐκκλησίαν, περισσότερον σπῆτι, παρὰ Σχολεῖον. Ὁ καλύτερος ὁδὸς διὰ νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ κατηχητικὴ διδασκαλία εἶναι νὰ τὸ ὀνομάσωμεν «Φιλικὴ Συντροφία», ὅπου ὁ Κατηχητὴς ἢ ἡ Κατηχήτρια εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς ἢ ἡ μεγαλύτερα ἀδελφὴ ἀνάμεσα σὲ μικρότερα ἀδελφάκια. Ὅπου δὲ εἶναι ἔτσι μαζευμένα Ἑλληγόπουλα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ εἶναι καὶ ὁ Χριστὸς μαζὺ τῶν!

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΗ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΝ ΣΑΣ, ΟΤΑΝ ΣΕΙΣ ΑΔΙΑΦΟΡΗΤΕ;

Μιά φορά και έναν καιρό ζούσε ένας βασιληᾶς πολὺ καλός, πολὺ ἐργατικός. Ἡ φροντίδα του ἦταν νὰ προοδεύουν καὶ νὰ εὐτυχοῦν οἱ ὑπῆκοοί του. Πολὺ συχνὰ φοροῦσε παλιὰ ἐργατικά ρούχα καὶ ἔτσι ἄγνωστος ἐπῆγαινε σὲ διάφορες πόλεις καὶ χωριὰ τοῦ βασιλείου του καὶ παρατηροῦσε τοὺς ἀνθρώπους πὺς ἐργάζονται καὶ πόσο φροντίζουν οἱ ἴδιοι γιὰ τὴν πρόοδόν τους, γιὰ τὸ καλὸ τους. Τὸ πρῶτο πράγμα πὺν ἐξήταξε ἦταν οἱ δρόμοι. Οἱ δρόμοι πρέπει νὰ εἶναι σὲ καλὴ κατάστασι γιὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἡ συγκοινωνία, τὰ κάρρα καὶ τὰ ἀμάξια ὅταν μεταφέρουν ταξιδιωτὲς καὶ ἐμπορεύματα. Οἱ καλοὶ δρόμοι εἶναι τὸ πρῶτο πὺν χρειάζεται γιὰ τὴν πρόοδο ἐνὸς λαοῦ.

Μιὰν ἡμέρα ὁ βασιληᾶς πηγαίνοντας σ' ἓνα χωριό, εἶδε ὅτι ὁ δρόμος ἦταν σὲ ἀθλία κατάστασι. Ἀπὸ τίς βροχὲς εἶχαν γίνει λάκκοι μεγάλοι, ἐνῶ ἄλλοῦ ἔβλεπε κανεὶς σωροὺς ἀπὸ χῶμα καὶ πέτρες. Οἱ διαβάτες τσάνκιζαν τὰ πόδια τους καὶ τὰ κάρρα καὶ τὰ ἀμάξια ἐκινδύνευαν νὰ ἀναποδογυριστοῦν καὶ τσακιστοῦν. Κανεὶς ὅμως ἀπ' αὐτοὺς πὺν περνοῦσαν κάθε ἡμέρα ἀπ' ἐκεῖ δὲν ἔλεγε νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωσι τοῦ δρόμου. Ὅταν περνοῦσαν κ' ἐκινδύνευαν νὰ σακατευτοῦν παραπονούνταν, ἐφώναζαν, ὕβριζαν, περιμέναν ὅμως ἄλλος νὰ βρεθῇ νὰ διορθώσῃ καὶ ὄχι αὐτοί. Ὁ βασιληᾶς, πὺν εἶδε αὐτὴ τὴν κατάστασι σκέφτηκε νὰ εὗρῃ τρόπο νὰ τοὺς διδάξῃ πόσο κακὸ ἔκαμε ἡ ἀδιαφορία τους καὶ πόσο καλὸ μπορούσε νὰ φέρῃ λίγη προθυμία ἀπὸ μέρους ὅλων.

Ὅταν νύχτωσε ἐπῆγε κρυφὰ μὲ ἓνα βοηθό του καὶ ἔβαλε μιὰ μεγάλη πέτρα στὴ μέση τοῦ δρόμου, ἐκεῖ ἀκριβῶς πὺν ἦταν ὁ πὺν μεγάλος λάκκος. Ὅταν ξημέρωσε καὶ βγῆκαν οἱ χωριανοὶ γιὰ τὴ δουλειά, ἀμάξια καὶ κάρρα σταμά-

τησαν τὸ ἓνα κατόπιν στοῦ ἄλλο καὶ ἐμπρὸς στὴ μεγάλη πέτρα, γιὰτὶ ὁ δρόμος εἶχε γίνῃ ἀδιάβατος. Οἱ ἀμάξιαδες καὶ οἱ διαβάτες φώναζαν, ὕβριζαν, βλαστήμησαν καὶ ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ προσπαθοῦν νὰ περάσουν ἀπὸ μιὰ πλαγιά μὲ κίνδυνον νὰ τσακισθοῦν.

Ὅσοτόσο κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ κουρασθῇ νὰ παραμερίσῃ τὴν πέτρα. Ἐπὶ τέλους ἦλθε καὶ ἓνας ἐργατικός ἀνθρώπος· εἶδε αὐτὴν τὴν κατάστασι, ἐπλησίασε τὴν μεγάλη πέτρα κ' ἐδοκίμασε νὰ τὴν μετακινήσῃ. Ἀλλὰ ἦτο ἀδύνατον. Ὅσοι τὸν ἔβλεπαν ἐγελοῦσαν, ἐνῶ ἂν βοηθοῦσαν δύο-τρεῖς μαζί εὐκόλα θὰ μετακινούσαν τὴν πέτρα. Τότε ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἀνθρώπος ἔφυγε τρέχοντας καὶ γύρισε σὲ λίγο μ' ἓνα μεγάλο ξύλον στοῦ χέρι. Ἐβαλε τὴν μιὰν ἄκρη τοῦ ξύλου κάτω ἀπὸ τὴν πέτρα καὶ ἔτσι σιγὰ σιγὰ μπόρεσε νὰ τὴν βγάλῃ ἔξω ἀπὸ τὸν δρόμο.

Ὅσοι παράστεκαν ἐκεῖ ξαφνίστηκαν ὄχι τόσο γιὰτὶ μόνος του ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς κατόρθωσε νὰ μετακινήσῃ τὴν πέτρα ἐκεῖνη, ὅσο γιὰτὶ ἀπὸ κάτω εὐρέθηκε ἓνα σακκουλάκι μὲ χρυσὰ νομίσματα. Ἐτρεξαν κάμποσοι νὰ τὰ πάρουν ἀλλὰ στοῦ σακκουλάκι ἔγραφε νὰ τὸ πάρῃ ἐκεῖνος, πὺν θὰ μετακινούσε τὴν πέτρα. Τὸ εἶχε βάλῃ τὴ νύχτα ὁ βασιληᾶς καὶ παράστεκε κ' αὐτὸς ντυμένος σὰν χωρικός περιμένοντας νὰ δῇ τί θὰ ἀπογίνει.

Ὅταν ὁ ἐργατικός ἐκεῖνος ἀνθρώπος ἐπῆρε τὸ σακκουλάκι μὲ τὰ χρήματα ὁ βασιληᾶς φανερώθηκε: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ βασιληᾶς, εἶπε· λυποῦμαι πολὺ, πὺν βλέπω νὰ εἰσθε ἀδιαφοροὶ γιὰ τὸ καλὸ σας, γιὰ τὴν πρόοδόν σας. Ὁ δρόμος τοῦ χωριοῦ σας εἶνε κατεστραμμένος. Τὰ κάρρα σας, τὰ ἀμάξια σας, τὰ ἄλλα σας, σεῖς οἱ ἴδιοι κατατσακίζεσθε καὶ ὅμως δὲν φροντίζετε νὰ τὸν διορθώσετε. Ἐγὼ ἔβαλα τὴν πέτρα αὐτὴ στοῦ λάκκου γιὰ νὰ σᾶς δοκιμάσω· ἔβαλα καὶ τὸ σακκουλάκι μὲ τὰ χρυσὰ νομίσματα γιὰ νὰ ἀνταμείψω ἐκεῖνον, πὺν θὰ φαινόταν ἐργατικός καὶ προσθευτικός. Ἄν διορθώσετε τὸν δρόμον αὐτὸν θὰ εἶναι σὰν νὰ εὗρισκε ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς ἓνα παρόμοιο σακκουλάκι γιὰτὶ ἡ ἐργασία σας θὰ γίνεταὶ εὐκολώτερα καὶ γρηγορώτερα καὶ θάχετε ἀπ' αὐτὸ μεγάλο κέρδος. Ποῖον περιμένετε νὰ φροντίσῃ γιὰ τὸ καλὸ σας ὅταν σεῖς οἱ ἴδιοι εἰσθε ἀδιαφοροὶ;

X.

ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΑ

ΕΠΙΤΗΔΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΝΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικῶς τυπωμένα ἐπὶ ἀρίστου στερεωτάτου εἰδικοῦ χαρτον, μὲ τέσσαρα χρώματα. Μολονότι εἶνε ἀσυγκρίτως ὑπέρτερα ὅλων τῶν ἄλλων, ἐν τούτοις στοιχίζουν εἰς τὰ Σχολεῖα εὐθηνότερα. Εὐχαρίστως ἀποστέλλομεν δεῖγμα εἰς ὅσους ἤθελον ζητήσῃ τοιοῦτον.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

D. C. DIVRY, Inc., 240 W. 23rd Street, New York

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

Κοινότης

Τέλεσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς

Ἰαν. 29	Κωνσ. Δ. Μπούρας	Μαρία Α. Βάρλα	Rochester, N. Y.	Αἰδ. Π. Χρηστάκος
Φεβρ. 12	Κων. Ι. Παράσχος	Ἐλ. Α. Παναγιωτοπούλου	San Francisco, Cal.	Αἰδ. Κωνστ. Τσατραλῆς
» 12	Γεώργιος Δ. Πάνος	Ἑλένη Γ. Παπαδοπούλου	Wilmington, Del.	Ἀρχ. Α. Βαράκλας
» 12	Βασίλ. Γ. Χατζηδημητρίου	Δέσποινα Ι. Χατζηθωμά	Lancaster, Pa.	Αἰδ. Ν. 'Ηλίας
» 12	'Αθανάσιος Σ. Σχινᾶς	Γεωργία Α. Σπυροπούλου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Ἀβέρεκ. Δημακόπουλος
» 12	Παῦλος Π. Χριστόφορος	Σοφία Γ. Ζαγκάκη	New York, N. Y.	Ἀρχ. Ε. Τσουρουνάκης
» 12	George A. Richards	Ann D. Abdo	Los Angeles, Cal.	Ἀρχ. Γ. Παπαπαναγιώτου
» 12	Ζαχ. Χ. Κοτζιμάνης	Σταματούλα Π. Αὐγερινού	Wilmington, N. C.	Αἰδ. Δ. Μεσίρης
» 12	'Απόστολος Ε. Βάσσης	Μαρία Γ. Κλαδά	Hartford, Conn.	Αἰδ. Τ. Χούντρας
» 12	Χαράλαμπος Ν. Αμπέρης	Μάρθα Χ. Σώτηρα	Chicago, Ill.	Ἀρχ. Γ. Ματθόπουλος
» 12	Νικόλαος Α. Θεοδίδης	'Αθηνᾶ Π. Φιλίππου	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. Ἀγγελίδης
» 12	Γεώργ. Ι. Μακρῆς	Κυριακίτσα Γ. Ἀρχιτεκτονίδου	Mexico, D. F.	Ἀρχ. Α. Σταματιάδης
» 12	Γεώργ. Ν. Καβούνης	Καλλιρρόη Γ. Ἀρθανίτου	Fresno, Cal.	Αἰδ. Μιχ. Μάνδηλας
» 12	Γεώργ. Ι. Ἀνδριανόπουλος	Σεβαστή Μ. Τουλούδα	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γαμβρίλης
» 12	Γ. Γ. Παναγιωτόπουλος	Ἐλισάβετ Ι. Σταθοπούλου	Salt Lake City, Utah	Αἰδ. Χαράλ. Τζαβαλάς
» 12	Βασίλ. Γ. Κουτρογιάννης	Δήμητρα Ι. Κουμουτζή	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 12	'Αθανάσιος Ι. Ἰατροπούλος	Μαρία Π. Διαμαντάκου	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Δουλγεράκης
» 12	Κωνστ. Δ. Οἰκονομάκης	Οὐρανία Χ. Κασίνα	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτοέντζος
» 12	Πέτρος Χ. Ζερβάκος	Ἑλένη Κ. Μαραβέλια	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτοέντζος
» 12	Λουκάς Γ. Στεφρόπουλος	Εὐαγγελία Γ. Βούλγαρη	New York City	Ἀρχιμ. Χρυσ. Παπαλάμπρου
» 12	'Εμμανουὴλ Γ. Τζωρτζιός	Εὐαγγελία Stanley	Altoona, Pa.	Αἰδ. Γεώργιος Θαλασσινός
» 12	Ἰωάννης Ν. Παπαδόπουλος	Μαρίκα Χ. Τσιμιλίδου	Philadelphia, Pa.,	Αἰδ. Χρυσ. Μουρεκίδης
» 12	Βασίλ. Β. Πούλος	Παναγιώτα Α. Κοντσογεώργη	Lynn, Mass.	Ἀρχιμ. Χρυστόφ. Ἀργυροῖδης
» 12	Βασίλειος Ι. Τόσιτς	Δομνίκη Τ. Σταυρίδου	Syracuse, N. Y.	Ἀρχ. Μ. Φουσιάνης
» 12	Βασίλειος Δ. Εὐαγγέλου	Πολυξένη Ι. Θωμά	Webster, Mass.	Αἰδ. Α. Παδίδος
» 12	Θωμᾶς Γ. Θωμίδης	Ἑλένη Π. Βαρβαρίου	Astoria, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Γερμανός Πολυξωίδης
» 15	'Αθανάσιος Ν. Μιχαλόπουλος	Ἑλένη Κ. Μαρίνου	Sheboygan, Wisc.	Ἀρχ. Κ. Γκαββάς
» 15	Γρηγόριος Ε. Ἰορδανίδης	'Αγλαΐα Χ. Χαλκοπούλου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Ἰ. Στρογγυλός
» 16	Γεώργιος Ι. Στρατίδης	Ἰωάννα Σ. Ντομπρόση	New York City	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 16	Νικόλαος Α. Μοχόπουλος	Κωνσταντίνα Α. Ρήγου	Detroit, Mich.	Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
» 16	'Αντώνιος Α. Τσικανδέρης	Εὐαγγελία Σ. Μανώλη	Manchester, N. H.	Ἀρχιμ. Α. Πασχαλάκης
» 16	Παναγ. Δ. Ἀλεξανδράκης	'Αναστ. Ι. Πατασπύρου	Chicago, Ill.	Ἀρχ. Γ. Ματθόπουλος
» 16	Εὐάγγελος Π. Πολυμενέας	Ρεβέκα Δ. Χίου	Raleigh, N. C.	Αἰδ. Δ. Μεσίρης
» 19	Ἰωάννης Ν. Φασιοῦλος	Θεοδώρα Ε. Γραμματικῆς	Detroit, Mich.	Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
» 19	Δημήτριος Χ. Κασάνης	Ἑλένη Ι. Κουνογιέρη	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 19	Μενέλαος Κ. Δανδέλης	Σμαραγδὴ Γ. Καραβάσου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 19	Γεώργιος Δ. Συρόπουλος	Πελαγία Δ. Βάθη	Texarkana, Ark.	Αἰδ. Α. Βλαμίδης
» 19	John N. Lawson	'Αγλαΐα Ε. Καραγκιώζη	Woburn, Mass.	Αἰδ. Κ. Βασιλείου
» 19	Λεωνίδας Γ. Μπέτσας	Παναγιώτα Κ. Τζαύρα	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωακ. Δουλγεράκης
» 19	Δημήτριος Γ. Μεσσάρης	Στυλιανή Δ. Σκουτελά	New York City	Αἰδ. Βασ. Παπαδόπουλος
» 19	Στέφανος Ι. Ρούτας	Ἀγγελικὴ Π. Παλονάκου	Vandergrift, Pa.	Αἰδ. Α. Σίλβεστρος
» 19	Εὐάγγελος Σ. Ἀναστασιάδης	Δήμητρα Γ. Δακούρα	Chicago, Ill.,	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 19	'Ανδρέας Κ. Ἀγγελίδης	'Αθανασία Φ. Μακρή	Detroit, Mich.	Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
» 19	'Αθανάσιος Β. Πηλιάτσικας	Πηνελόπη Π. Λάσκαρη	New York, N. Y.	Ἀρχ. Χ. Παπαλάμπρου
» 21	Χρήστος Γ. Βαρθολομαίου	Ρίτσα Ε. Δεχοραΐτα	Newark, N. J.	Αἰδ. Ε. Κοντονικολάου
» 22	Σάββας Σ. Καρτίκης	Mildred R. Enz	Portland, Ore.	Αἰδ. Γεώργιος Σπυριδάκης
» 26	Γεώργιος Δ. Πολυχρόνης	Muriel H. Borst	Poughkeepsie, N. Y.	Ἀρχ. Χρυσ. Τσαρούχας
» 26	'Αριστείδης Π. Νικολαΐδης	Μαρία Γ. Τσουλουμάνη	New York City	Ἀρχ. Ι. Μαλαχίας
» 26	Σταῦρος Ε. Κατσιᾶς	Μαρία Μ. Ψυλάκη	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 19	Γεώργιος Φ. Χαλιώτης	Μαριάνθη Γ. Καῖρη	New York City	Αἰδ. Χρυσόστ. Μουρεκίδης
» 19	Κυριάκος Α. Σωτηρίου	'Εριφίλη Δ. Κανᾶ	New York City	Ἀρχ. Ελφ. Τσουρουνάκης
Μαρτ. 4	Νικόλαος Α. Καραολῆς	Clara J. Watratz	Ardmore, Pa.	Ἀρχ. Α. Βαράκλας
» 5	Δημήτριος Ν. Σπυράκης	Ζωή Γ. Μάντακα	New York City	Αἰδ. Β. Παπαδόπουλος
» 6	Γεώργιος Ι. Πινακουλάκης	Σουζάννα Ι. Μπενάντη	Toledo, Ohio	Αἰδ. Κ. Χατζηδημητρίου
» 6	Γεώργιος Ν. Κολέας	Mary E. Hollingsworth	Memphis, Tenn.	Αἰδ. Ἐμμανουὴλ Πάνος
» 9	Ἰωάννης Κ. Κορηῆς	Μαρία Π. Ἀνατολίτου	Chicago, Ill.	Ἀρχ. Γ. Ματθόπουλος
» 28	Παναγιώτης Γ. Καδῆς	Μαριάνθη Κ. Κουσσερόγγης	Detroit, Mich.	Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
» 30	Νικόλαος Δ. Ἀδάμ	Ileen J. Keen	Houston, Texas	Ἀρχ. Χ. Νανόπουλος
» 30	Ἰωάννης Α. Παπαδάς	Irene V. Fprague	Houston, Texas	Ἀρχ. Χ. Νανόπουλος

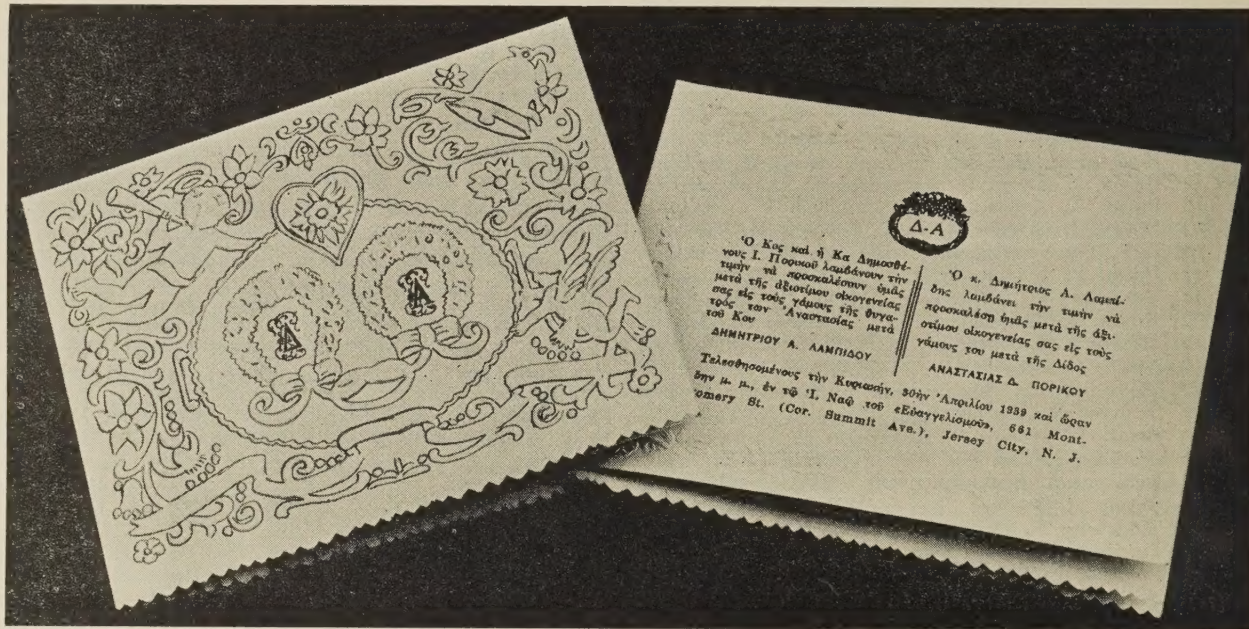
Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὴν ὥς ἄνω χρονικὴν περίοδον καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

ΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

DORA DORROS

Είναι τὰ μόνα κατάλληλα διὰ Ἑλληνικοὺς Γάμους. Καλλιτεχνικώτατα καὶ κομψά, εἰς σχῆμα Booklet, εἶνε ἀριστοκρατικά καὶ πλούσια εἰς ἐμφάνισιν.

Τὸ πρωτότυπον σχέδιόν των, παριστάνον τοὺς Ἀγγέλους φέροντας τὸν Δίσκον μὲ τὰ Νυμφικὰ Στέφανα, εἶνε embossed, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ διπλοὺς φακέλλους.

Τὰ νέα up to date Προσκλητήρια Γάμων, Μάρκας "Dorra Dorros" ἐκτυπώνονται μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς τὸ εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ Τμήμα τῶν Καταστημάτων μας ἀνθημερόν.

ΤΙΜΑΙ:

Τὰ 50 τυπωμένα καὶ μὲ διπλᾶ φάκελλα	\$ 6.00
» 100 » » » »	9.00
» 150 » » » »	12.00
» 200 » » » »	15.00

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΟΝ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

ΜΑΡΤΥΡΙΑΤΙΚΑ

ΣΚΕΤΑ

Μὲ μεταξωτοὺς φιόγκους, ἀπὸ ἀρίστης ποιότητος κορδέλλα, καὶ μὲ παραμανιτσες, ἔτοιμα πρὸς διανομὴν.

ΔΙΑ ΤΙΜΑΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΓΡΑΨΑΤΕ

DORA DORROS 240 W. 23RD ST. N.Y.